

Vind het ware geloof met

schamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 49 // #644 / 20.11.2023 // drieweekelijks tijdens het academiejahr

Schamper infiltreerde in de

TAYLOR SWIFT-

lessen...

Religie aan de (K)UGent?

De banvloek van de UGent!

Wat gebeurt er met je lichaam als je het aan de wetenschap schenkt?

Schamper @ GUM: "Bezoekers stonden oog in oog met dode lichamen"

Oplage
3000 exemplaren op papier

Versijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Bavo Bobelijn
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofredacteur
Kernredactie Chef Cultuur
Anaïs Vanassche

Algemeen Coördinator
Louise De Meyer Chef Wetenschap
Hannah Boen

Chef Reclame & PR
Noah Dols Chef Lay-out
Bavo Bobelijn

Chef Sociale Media & PR
Noah Dols Chef IT
Rex Verdonck

Chef Maatschappij & Opinie
Tailah Baert Chef Eindredactie
Nina De Neve

Chef Universiteit
Anaïs Vanassche
& Lieke Zuiderwijk Chef Beeld
Lieke Zuiderwijk

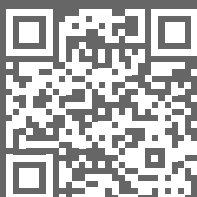
Redacteurs
Anaïs "We Are Never Ever Getting Back Together"
Vanassche, Bavo "End Game" Bobelijn, Collin
"Bad Blood" Cardon, Dries "Willow" van Dort,
Hannah "Nothing New" Boen, H  lo  se "You Belong
With Me" Vandekerckhove, Jasper "Reputation"
Mouton, Lieke "Picture to burn" Zuiderwijk,
Louise "Delicate" De Meyer, Nina "The Last Great
American Dynasty" De Neve, Noah "Blank Space"
Dols, Rex "Shake It Off" Verdonck

Medewerkers
Ada "Ready For It?" Art, Bram "Karma" Maes, Elena
"Wildest Dreams" Coppens, Eliza "The Great War"
De Bruyn, Emilie "Style" De Winne, Hassia "All Too
Well (ten minute version)" Souleymane, Henri
"Betty" Ponnet, Leone "Bejeweled" Mattheus,
Lotte "Picture To Burn" Bauweraerts, Lune "All Too
Well" Schollaert, Nele "Teardrops on my guitar"
Ramaekers, Robin "Slut! (Acoustic Version)" Chan,
Tina "Castles Crumbling" Mortier, ★ Zita-Luna
"Paper Rings" De Smaele

Beeld
Bram Maes, Bavo Bobelijn, Ferre "Exile" Loeckx,
H  lo  se Vandekerckhove, Henri Ponnet, Jasper
Mouton, Lieke Zuiderwijk, Lotte Bauweraerts,
Noah Dols, Pieter "Red" Beirens, Robin Chan, Yanne
"Champagne Problems" De Frenne

Eindredactie
Anaïs Vanassche, Bavo Bobelijn, Bjarni "The Joker
and the Queen" Vanhoutte, Bram Maes, Collin
Cardon, Dries "die ene over een ex" Blontrock,
Dries van Dort, Eliza De Bruyn, Emilie De Winne,
Hannah Boen, Hassia Souleymane, Henri Ponnet,
Héloïse Vandekerckhove, Lara "Love Story"
Merlevede, Louise De Meyer, Lune Schollaert,
Tailah "Everything has changed (ft. Ed Sheeran)"
Baert, Tina Morthier, Pieter Beirens, Rex Verdonck,
Robin Chan, Zita-Luna De Smaele

Cover
Bavo Bobelijn

CHECK ONZE WEBSITE!

"Magic, madness, heaven, sin"

DOOR LIEKE ZUIDERWIJK
BEELD DOOR NOAH DOLS

In den beginne schiep **God** de aarde. Op de eerste dag vond hij dat er licht moest komen en dag en nacht ontstonden. De tweede dag maakte hij de hemel. Toen de zaadvormende planten en vruchtbomen, dit was de derde dag. De zon, maan en sterren op de vierde, de waterdieren en vogels op de vijfde. Op de zesde dag creëerde hij de wilde dieren, het vee, de insecten en uiteindelijk de mens.

Een aantal dagen later creëerde hij *Schamper*. Dat werk laat hij sindsdien over aan elk zootje studenten dat zich vrijwilliger stelt. Deze editie is daar een getuige van. Waarom ben ik, chef beeld, dat in godsnaam aan het schrijven, terwijl ik eigenlijk nooit schrijf?

Wat is de rol van God eigenlijk aan de universiteit? Onze burens van de Katholieke Universiteit van Leuven volgen allemaal verplicht het vak 'religie, zingeving en levensbeschouwing'. Bij ons, aan de voormalige Rijksuniversiteit Gent, bestaat zoiets niet. Zelfs de lezing van **Thierry Baudet**, georganiseerd door het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) Gent, ging bijzonder weinig over God en religie. Al in 1882 vertelde **Nietzsche** het ons: "God is dood." Is de enige, miezerige stiltekamer aan de hele univer-

siteit daar getuige van? Want al is er een plek waar studenten en lesgevers rustig kunnen bidden, doen ze dat eigenlijk wel?

Misschien is God al langer niet zo aanwezig op onze universiteit. In 1856 spraken de bisschoppen al zo goed als een banvloek uit over de UGent. Professor **Hubert Brasseur** wordt het

boegbeeld van de affaire die sindsdien bekend staat als 'de zaak-Brasseur'. Maar wie Nietzsche voorbij heeft zien komen in enkele lessen, weet dat God niet

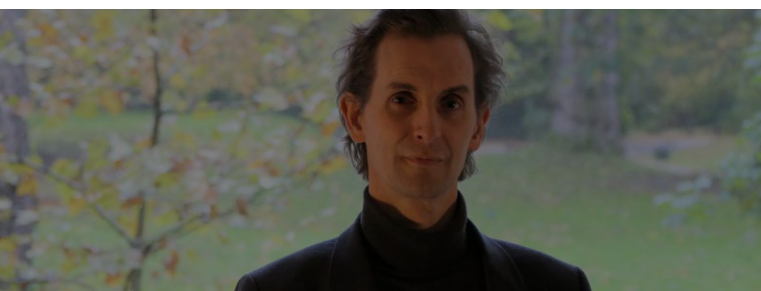
dood is, maar eigenlijk gewoon vervangen. Vervangen door andere dingen om in te geloven. Zoals de wetenschap.

Of zoals **Taylor Swift**. Nu '1989 (Taylor's version)' net uit is, en **Travis** en Taylor h  t halloweenkostuum van het jaar zijn, is de 'Taylormanie' weer alomtegenwoordig. Want de UGent heeft misschien geen 'religie, zingeving en levensbeschouwing', maar wel 'English literature (Taylor's Version)'.

ONDERWIJS

- Prof Préféré(e) // Dagelijkse Restokost 4.
- Best Of: het Gent van de toekomst 5.
- UGent anno 2050 7.
- De sugardaddy van de UGent 8.
- UGent Verkend: Plateau-Rozier 10.
- "Het studentencentrum is in opbouw" 11.
- Infiltreren in de Taylor Swift-lessen 12.
- De universiteit krijgt een banvloek 13.

MAATSCHAPPIJ

- Open Boek met Jakob De Roover 14.
- Studenten en religie 16.
- Verleden tijd: historisch accurate Jezus 18.
- Spelletjespagina 19.

WETENSCHAP

- Adele = Sam Smith? 22.
- Kwantumdots met Prof. Zeger Hens 23.
- Buitenaardse kolonisatie 25.
- Bier brouwen voor beginners 26.
- Verminkte aardappelen en druiven 27.
- Lichaamsdonatie aan de UGent 28.

CULTUUR

- Shut the folk up! 30.
- GUM DARK WEEKends 31.
- "Iedereen is zo dom" 32.
- Bladeren als vijand: de bladblazer 34.
- De dood heeft niet veel papier nodig 35.
- Het spook van de opera moet verhuizen 36.

SATIRE

- Monsterwinsten door 'Steak met Stijn' 38.
- Schampie // Fakebook 39.

PROF PRÉFÉRÉ(E): Koen Wylin

DOOR LEONE MATTHEUS

Koen Wylin is professor aan de Faculteit Letteren en Wijsbegeerte waar hij onder andere Latijnse taalbeheersing doceert. Daarnaast probeert de classicus zijn passie voor de taal ook door te geven aan pubers in *het middelbaar*.

Welke Romeinse god zou u eens willen zijn?

"Bacchus! (*lacht*) Nee, ik kies toch voor **Janus** (god van het begin en het einde, *red.*). Ik denk dat Janus de mensen wat meer zou kunnen inspireren. Om zaken en problemen vanuit verschillende perspectieven te bekijken en zo het eigen gelijk te relativiseren. Zowel de wereld als de medemensen zijn niet louter zwart-wit, een mooie boodschap, niet?"

Wat is uw tip aan alle studenten Latijn wanneer iemand hen weer meedeelt dat ze een dode taal studeren?

"Je zou kunnen beginnen met het argument dat Latijn verre van een dode taal is, omdat het de basis vormt van veel latere Europese culturen. Veel studenten kiezen voor de richting simpelweg omdat Latijn een boeiende en leuke taal is om te leren."

Kunnen we volgens u nog iets leren van de leefwijze van mensen uit de klassieke oudheid?

"Er zijn alleszins al heel wat dingen waar we geen voorbeeld aan mogen nemen. De slavernij, hygiëne en eetgewoonten zou ik nu niet direct inspirerend willen noemen. Als classicus vind ik niet dat we nu allemaal **Bart De Wever**-gewijs in volle bewondering moeten staan voor wat ze daar allemaal uitspookten. Als er één iets is, waar we wel meer een voorbeeld aan mogen nemen, is dat de manier waarop buitenlanders relatief gemakkelijk werden opgenomen in de Romeinse samenleving."

Dagelijkse Restokost:

BALLETJES IN TOMATENSAUS MET FRIETEN (EN WARME GROENTEN)

DOOR HENRI PONNET

Elk zichzelf respecterend persoon begint spontaan te watertanden bij het aanzicht van een bord balletjes in tomatensaus. Dat was ook mijn reactie toen ik mijn bord mocht ontvangen van dit roodbruine goud, waar een hoop frieten over gedrapeerd was en dat vergezeld was van warme groenten. De opbouw in dit culinaire verhaal maakte na de eerste hap echter plaats voor een anticlimax. Het vlees was, bij gebrek aan een beter woord, sponzig en de smaak zelf was op z'n best gemiddeld te noemen.

En als dat nog niet erg genoeg was, merkte ik in de nasmaak hint van zeep op, een smaak die ik niet graag in mijn avondeten tegenkom. Een lichtpuntje waren de frieten, al moet je daar toch geluk bij hebben of je een verse portie krijgt of niet. Dat was deze keer gelukkig het geval. Ze weten zo de score toch een beetje op te krikken. De warme groenten neem ik eigenlijk niet op in mijn score, want die smaken toch altijd naar een warm washandje.

"WARM WASHANDJE"

BEST OF: het Gent van de toekomst

DOOR BRAM MAES

Gent was rond 1450 de Europese *city that never sleeps*. Alhoewel de Arteveldestad vandaag opnieuw in trek is, lijkt een grootstadsgevoel vaak te ontbreken. Wat brengt de toekomst? Wordt Gent het Dubai aan de Leie of dreigt er een toekomst in verval?

DE OUDE DOKKEN

Op de plek waar tien jaar geleden nog zware industrie werd bedreven, is er vandaag plaats gemaakt voor woonboten, een gezellige kade en de mooiste school van Vlaanderen. Bovendien zijn er langs de kade enkele trendy appartementen in aanbouw die een 'Rotterdamse sfeer' naar Gent moeten brengen. Nu, nekpijn zul je niet krijgen als je naar de woontorens kijkt, ze zijn namelijk maar vijftig meter hoog. Dat de buurt een stijlbreuk is met de middeleeuwse binnenstad is wel duidelijk. Helemaal ten noorden van dit gebied ligt het Kapitein Zeppospark: dé ideale plek om 's zomers (illegaal) te zwemmen en uit te waaien bij zomerbar Bar Bricolage.

GENT- SINT-PIETERS

Als we de toekomstplannen van de stationsbuurt mogen geloven, krijgt Gent er binnenkort een moderne en levendige stadsbuurt bij. Binnen enkele jaren moet dit gebied over een woonwijk met hoogbouw, een nagelnieuw station én de grootste fietsenstalling van Europa beschikken. Vooral die ondergrondse fietsenstalling met maar liefst 17.000 plaatsen is een belangrijk onderdeel van dit project, aangezien Gent op die manier rechtstreeks concurreert met steden als Utrecht of Amsterdam om fietshoofdstad van Europa te worden. Over de Gentse toekomst valt veel te discussiëren, maar één ding staat vast: de bakfietsmama's zullen in de toekomst niet uit het straatbeeld verdwijnen.

DE WAALSE KROOK

De Waalse Krok is het gebied dat de stadsbibliotheek en het pas vernieuwde wintercircus omvat. In maart 2024 openen de deuren van het wintercircus, dat de Gentse technologietempel moet worden. Het gebouw zal de thuis worden van onder meer een ondergrondse rockzaal, een dakterras en tal van start-ups. Aan de andere kant van de Waalse Krok, bij de zitplekjes aan het water, heerst er momenteel vaak een gezellige drukte, maar wie weet wordt het in de toekomst wel nog levendiger? De stad Gent liet deze zomer nog weten dat ze dit gebied onderzoeken als potentiële zwemplek. Zwemmen aan de krook met zicht op de torens? Het klinkt als (toekomst)muziek in de oren.

schamper

Word jij ons nieuwste lid?

We zijn op zoek naar:

- Schrijvers
- Fotografen
- Illustratoren
- IT'ers
- ...

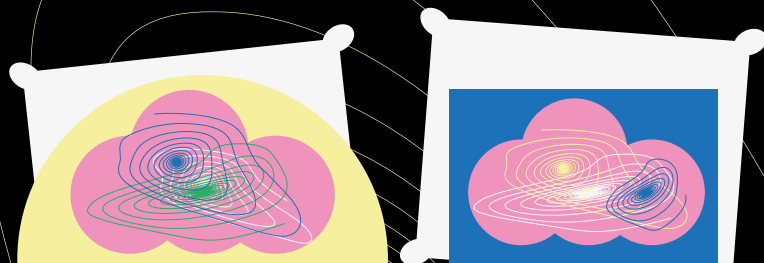

Kom naar ons wervingsmoment!

I-BRAIN

Wetenschapsfestival over hersenen

Tussen DROOM en DAAD

- Presentaties •
- Workshop mindfulness •
- Breincasino •
- Expo •

26.11.23

breinwijzer.be

Moeder, waarom slapen wij?
Over de **functie** en **soorten** **slaapstoornissen**

Hoe slaapt je brein?
Live **hersendissectie**

Bed-weters slapen beter:
kom alles te weten over slaap en de **aanpak van slapeloosheid**

Hoe slapen andere **dieren**?
Dromen zij ook?

Zijn **apps en wearables**
de toekomst van slaaponderzoek?

Slapen en wakker zijn tegelijk,
feit of fictie?

Tussen slaap en waak:
bewustzijnsstoornissen
na een ernstig hersenletsel

Slapen **om pijn te stillen**?
Over hoe pijn- en slaapproblemen aan elkaar gelinkt zijn

Droomslaap en emoties

Anesthesie: de wetenschap van slapen en weer wakker worden

Ben je een **nachtuil** of een **vroege vogel**?
En hoe slaap je als de nacht 6 maanden duurt?

Start to Sleep, **slapeloosheid aanpakken!**

Snurken aanpakken?
Van zelfzorg tot Artificiële Intelligentie (AI)

Slaap en **meditatie** is goed voor je brein (webinar)

Experten: Aisha Cortoos, An-Marie Schyvens, Annelies Smolders, Filip van Opstal, Jitka Annen, Johan Verbraeck, Katharina D'Herde, Liesbet De Baets, Livia De Picker, Luc Herregods, Olivier Mairesse, Rudi D'Hooge, Sofie Claeys, Steven Laureys, Ulrike de Taeye
Festivalpromotor: Steven Laureys

UGENT ANNO 2050: WAT GEBEURT ER MET JOUW CAMPUS?

DOOR DRIES VAN DORT
BEELD DOOR JASPER MOUTON

De UGent heeft grote plannen. Tegen 2050 wil ze haar plattegrond volledig hertekenen tot drie grote clusters. Wat zijn die clusters? Hoe zal onze universiteit er tegen 2050 uitzien?

Als je de pers, de stad, de UGent en jouw buurman moet geloven, zit Gent vol. Vol studenten, en het worden er enkel meer. De boodschap is duidelijk: het evenwicht tussen studenten en inwoners is zoek. Dat zorgt voor druk op de vastgoedmarkt, overlast, en buurten die vervreemden omdat hun studerende burens nooit aanwezig zijn in het weekend. Aan de universiteit zelf is het niet beter: studenten moeten tot vier keer per dag van campus wisselen, auditoria zijn te klein en aan studentenrestaurant de Brug staat 's middags een rij waarbij de opening van een nieuwe Primark bij verbleekt.

De slimme jongens en meisjes van UGent hebben gelukkig een oplossing: de plattegrond van UGent tegen 2050 hertekenen. Van een allegaartje aan verschillende campussen wil de universiteit drie clusters maken. Eén in het centrum met de faculteiten Recht en Criminologie, Politieke en Sociale Wetenschappen en Letteren en Wijsbegeerte. Een middencluster iets verder uit het centrum, met de faculteiten Wetenschappen, Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen, Farmaceutische Wetenschappen en Psychologie en Pedagogische Wetenschappen. En als laatste, ver weg van de beschaving (Zwijnaarde), vinden we de zuidcluster, waar de faculteiten Ingenieurswetenschappen en Architectuur, Economie en Be-

drijfskunde, Bio-ingenieurswetenschappen en de faculteit Diergeneeskunde zullen huizen.

“

Wat met dat prachtige gebouw van Campus Coupure? Wat gaat de UGent met campus Dunant of Mercator aanvangen?

U knippert misschien even met de ogen. Wat met dat prachtige gebouw van campus Coupure? Wat gaat de UGent met Campus Dunant of Mercator aanvangen? Zij zullen de deuren sluiten. Sommige gebouwen zullen verhuurd worden, anderen verkocht.

Het toverwoord van deze clusters is synergie. Verwante campussen en faculteiten moeten ervoor zorgen dat meer faciliteiten gedeeld kunnen worden. De voordelen zijn duidelijk: niet meer drie keer per dag de Blandijn opfietsen, efficiënter lokaal gebruik en meer ruimte in de binnenstad voor zaken die niets

met de universiteit te maken hebben.

Toch laat dit plan velen ook met een wrang gevoel achter. Want is dit clusterplan geen andere naam voor het buitenkeilen van de universiteit uit de stad? Is de UGent wel nog echt de universiteit van Gent wanneer meer dan de helft van de studenten nooit binnen de stadsring moet zijn? Is de sterkte van UGent niet net de verwevenheid van student met stad?

Daarnaast is er de vraag over hoe de infrastructuur van de clusters aangepast kan worden aan haar nieuwe functie. Het jaar 2050 lijkt misschien nog ver, maar in termen van infrastructuur is dat niet extreem veel tijd. Zo liggen Campus UZ en Sterre wel erg ver van elkaar om van één cluster te spreken en wordt de Zuidcluster momenteel doorkruist door de E17. Vooral Ardoyen lijkt vandaag problematisch als cluster. Buiten het feit dat de campus vandaag weinig meer dan een veld is, zijn er nauwelijks verbindingen met de rest van de stad. De UGent ijvert dan wel voor een tramverbinding, maar het verleden leert ons dat nieuwe tramsporen in Gent maar moeilijk gelegd worden. De problemen die het clusterplan wil oplossen zijn duidelijk. De praktische haalbaarheid en wenselijkheid zullen echter pas duidelijk worden wanneer de UGent met concretere plannen komt.

DE \$UGARDADDY VAN DE UG€NT

ONDERFINANCIERING HOGER ONDERWIJS

DOOR ANAÏS VANASSCHE, NOAH DOLS
& HÉLOÏSE VANDEKERCKHOVE

Op 11 oktober stonden betogers in Brussel op de barricade om de chronische onderfinanciering van het hoger onderwijs vanuit de Vlaamse Overheid aan te klagen. Maar hoe zit die financiering eigenlijk in elkaar en waar wringt het schoentje?

Onze universiteit is een grote machine die elke dag draait om ervoor te zorgen dat studenten klaargestoomd raken voor de echte wereld. Zo'n machine heeft een gigantische omzet nodig om dat alles klaar te spelen. De grootste geldschietster van het hoger onderwijs is uiteraard de Vlaamse Overheid. Het financieringsdecreet van 2008 legt vast hoe dat werkt. Er is eigenlijk één enveloppe die de overheid op basis van een aantal onderwijs- en onderzoeksparameters, zoals aantal opgenomen en verworven studiepunten en het aantal doctoraten over een bepaalde periode, verdeelt over de universiteiten en de hogescholen.

EEN KLIKKEND ENVELOPETJE

Welke instelling hoeveel krijgt, wordt elk jaar herbekeken, maar het bedrag in de enveloppe blijft min of meer hetzelfde. Het financieringsdecreet voorziet echter een paar factoren die een invloed hebben op de omvang van het bedrag in de enveloppe. Ten eerste is er het klikmechanisme. Als het aantal studenten in alle universiteiten of in alle hogescholen samen over een bepaald tijdvenster met minstens 2% stijgt, dan stijgt het bedrag in de enveloppe ook met 2%.

Ten tweede is er de indexering. Net zoals prijzen in de supermarkt

“

“In de methode van de VLIR wordt geen rekening gehouden met de impliciete besparingen”

-Tim Joosen (ACOD)

en de huurprijs van je kot is ook de onderwijsenveloppe onderhevig aan de deining van de economie. Indexering betekent eigenlijk gewoon dat het bedrag aangepast wordt wanneer er sprake is van inflatie, zodat het bedrag nog steeds dezelfde koopkracht vertegenwoordigt ondanks het feit dat

de munt in waarde gedaald is. Ten derde zijn er de groeipaden die extra financiering bieden voor zaken zoals nieuwe academische opleidingen.

349,5 MILJOEN OF MEER?

De mechanismes verankerd in het financieringsdecreet worden grotendeels toegepast, maar in de ruimte tussen grotendeels en volledig zitten toch nog heel wat euro's vast. De Vlaamse Overheid sprong in het verleden nogal losjes om met het toepassen van de kliks en betaalt bepaalde groeipaden niet of onvolledig uit. Ook de indexering laat te wensen over, aangezien die slechts voor 80% is doorgevoerd.

Stephanie Lenoir, woordvoester van de UGent laat weten dat de universiteiten en hogescholen in 2022 samen 349,5 miljoen euro minder basisfinanciering kregen dan ze hadden moeten ontvangen als de Vlaamse Regering haar decretale verplichtingen correct had uitgevoerd sinds 2008. Voor de universiteiten alleen betekent dit dat in de afgelopen tien jaar de financiering per student daalde van 8.315 euro naar 7.777 euro.

Afhankelijk van aan wie je het vraagt loopt de teller nog meer op. ACOD Onderwijs, de onderwijsvakbond, spreekt van een gat dat jaarlijks 667 miljoen euro bedraagt.

ACOD-vakbondsman **Tim Joosen** wijt deze discrepantie in de cijfers aan een verschil in de berekeningsmethode. UGent haalt haar cijfers bij de **VLIR**, (Vlaamse Interuniversitaire Raad, red.) die keek naar alle expliciete besparingsmaatregelen die de Vlaamse regering genomen heeft in het hoger onderwijs sinds de invoering van het financieringsdecreet.

“In de methode van de VLIR wordt geen rekening gehouden met de impliciete besparingen”, aldus Joosen. Hij geeft als voorbeeld het klikmechanisme, waarbij het bedrag in de enveloppe met 2% stijgt als de studentenpopulatie met 2% stijgt. Elke stijging boven die 2% wordt doorgeschoven naar volgende jaren, wat dus betekent dat de Vlaamse overheid eigenlijk 6 à 7 kliks achterloopt. “De VLIR houdt echter enkel rekening met de kliks die de Vlaamse regering expliciet heeft geschrapt.”

EEN PORTEFEUILLE VAN 7,5 KILOTON

De universiteit heeft een jaarlijkse omzet van 1 miljard euro. Een grote helft van het zakgeld van onze *alma mater* wordt beschouwd als de centrale begroting. Hiervan wordt ongeveer 70% in haar loonkosten geïnvesteerd, want haar personeel verdient natuurlijk een centje voordat ze ontslagen worden tegen 2027. Ongeveer 20% steekt ze in haar werkingsmiddelen en ongeveer 10% in haar infrastructuur. Want we willen niet dat het nog eens binnenregent in de auditoria van campus Dunant tijdens de examens. De kleine overige helft van dat miljard omzet wordt verder in investeringen in

infrastructuur, studentenvoorzieningen en onderzoeksprojecten gestoken.

Dit lijkt misschien een gewichtige portefeuille van 7,5 kiloton in euro-munten, maar door de – tromgeroffel – inflatie heeft de raad van bestuur ervoor gekozen om een pakket aan maatregelen op de

lisch de laatste dag waarop hogescholen en universiteiten betaald kregen. Wel wordt er verwacht dat de beleidsmakers braaf naar stemmen uit het onderwijs hebben geluisterd en er rekening mee houden wanneer er na de verkiezingen in 2024 een nieuw regeerakkoord wordt gesloten.

Bovendien waren er enkele extra middelen voor het hoger onderwijs voorzien in de jaarlijkse septemberverklaring van de minister-president **Jan Jambon**, al komen die niet tegemoet aan de inkomsten die het hoger onderwijs zou hebben bij de correcte naleving en toepassing van het bestaande financieringsdecreet. Enkele van de extra's zijn: jaarlijks 20 miljoen euro erbovenop voor de universiteiten, jaarlijks 10 miljoen euro erbij voor de opleidingen van artsen en tandartsen, jaarlijks 15 miljoen euro extra voor de versterking van de lerarenopleidingen (waarna iedereen toch bij een verzekeringsmaatschappij gaat werken) en jaarlijks 6 miljoen euro extra voor de studentenvoorzieningen. In totaal komt er dus elk jaar nog 51 miljoen euro vrij voor de hogeronderwijsinstellingen.

“
We willen niet dat het
nog eens binnenregent
in de auditoria van
campus Dunant tijdens
de examens

centrale begroting door te voeren. Dit zou zich vertalen in één derde inspanningen om meer inkomsten te verkrijgen en twee derde inspanningen om uitgaven te beperken. Een verscherpte focus op de kerntaken van de universiteit, onderwijs, onderzoek en dienstverlening, is hiervoor de leidraad.

GEEN FORMELE REACTIE

Er kwam geen formele reactie op de betoging van 11 oktober, symbo-

Plateau-Rozier

BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Achter de bouwstellingen van de Plateau-Rozier schuilt een verborgen pareltje. Die imposante indruk verdwijnt al snel wanneer je het gebouw binnenwandelt. Bestaat er nog een rooskleurige toekomst voor de meest verwarrende UGentcampus?

Eind 19e eeuw werd duidelijk dat de campus aan de Voldersstraat, toen nog de enige campus van de Universiteit, te klein was. Toenmalig stadsarchitect en hoogleraar architectuur **Adolphe Pauli** werd aangesteld om een nieuw gebouw te ontwerpen. Hij haalde zijn inspiratie uit de polytechnische scholen van de Duitstalige wereld. Die maakten gebruik van rustige binnenkoeren omringd door gangen en auditoria. Het zou een monument worden bovenop de heuvel, maar niet te ver van de binnenstad om de studenten niet kwijt te raken. De site van het Bataviabeluik, een van de meest beruchte arbeiderswijken in het land, werd uitgekozen en vervolgens gesloopt, zonder enige inspraak van de bewoners. Dat werd gezien als een soort schoonmaak. Het nieuwe gebouw bestond uit twee delen. De kant van de Rozier huisde de wetenschappers terwijl de kant aan de Plateau de ingenieursscholen onderbracht. De kant aan de Rozier had aanvankelijk maar één verdieping.

Door de jaren heen werden er veel dingen aangepast. Nog maar zeventien jaar na de opening kreeg de sterrenwacht een plaatsje in het gebouw, samen met een

extra verdieping op de middenvleugels. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd het complex een Duitse kazerne. Vanaf de jaren vijftig liepen de verbouwingen uit de hand, de binnenkoeren werden volgebouwd met auditoria en labo's, daken werden (slecht) vervangen, gangen werden lokalen en het overzicht raakte zoek.

Wie vandaag aan het gebouw passeert, wordt langs alle kanten geconfronteerd met verbouwingen en sloperijen. Maar wat gebeurt er precies? Al sinds 2008 werkt de UGent aan de totaalrestauratie van de campus, met als eerste stap de gevelrestauratie aan de Jozef Plateaustraat en de Rozier. Het duurde zes jaar om de vervallen grijsachtige laag weg te werken en de lichte natuursteenkleuren terug in ere te herstellen.

Momenteel zit de renovatiewerken in de tweede fase: de binnenkoeren. Het team van architecten wil daar gezellige verblijfsplekjes van maken. Goed nieuws voor al wie tijdens de pauzes eens ergens anders wil zitten dan op de trappen. Al is het helaas wel wachten tot 2026.

De derde fase van de totaalrestauratie zou in 2028 van start gaan en richt zich op het interieur. Hierbij zijn bereikbaarheid en duurzaamheid prioriteit. De bibliotheekvleugels Loveling en Magnel worden een geheel. Gedaan dus met door Auditorium D te lopen om naar de andere kant van het gebouw te gaan. Naast het circulatieplan dat het doolhof moet ontcijferen, zal er ook worden ingezet op energetische ingrepen. Concreet zal Plateau-Rozier tegen 2032 voorzien zijn van nieuwe isolatie, een moderne luchtcirculatie en nieuwere technologie in de aula's. Dit alles zonder de neoclassicistische stijl van architect Pauli op te offeren. Helaas zal dat niet meer voor de huidige generatie studenten zijn, maar de eeuwige studenten onder ons hebben wel al iets om naar uit te kijken.

De diensten van de UGent zijn versnipperd over de hele stad. Daarom stelt de Gentse Studentenraad een studentencentrum voor dat zal functioneren als centrale hulpdienst. Ilian Sales Segarra, de beleidsverantwoordelijke voor het project, legt uit.

Waarom vindt de GSR het belangrijk dat er een fysiek studentencentrum komt?

“Er zijn voor ons vijf hoofdredenen waarom het Studentencentrum belangrijk is. Ten eerste zou het centrum de individuele hulpdiensten voor studenten bekender kunnen maken. De tweede reden sluit hierop aan, als er één gebouw is, moeten studenten namelijk niet meer op verschillende campussen zoeken naar een hulpdienst, maar kunnen ze telkens terecht op één adres. Ten derde zou het gebouw een verwelkomend karakter moeten hebben voor studenten. Dat zou de drempel om hulp te zoeken verlagen, in het bijzonder voor problemen die nog steeds in de taboesfeer zitten. Verder schept het de mogelijkheid om efficiënter doorverwezen te worden naar de dienst waar de student nood aan heeft. Tot slot is de grotere toegankelijkheid van een centraal centrum een voordeel voor mensen met een functiebeperking. Voor hen is het sowieso moeilijker om Gent af te struinen op zoek naar hulp, dus willen we de tocht naar hulp zo vlot mogelijk maken.”

Welke diensten zouden volgens jullie allemaal in dit centrum aangeboden moeten worden?

“Dat is een behoorlijk lijstje! Onder andere de Studieadviseurs en Studentenpsychologen, maar ook het

Aanspreekpunt student & functiebeperking zouden er terecht kunnen. Verder zou er ook plaats kunnen zijn voor de studentenartsen, de Jobdienst, de Sociale Dienst en diensten voor uitwisselingsprojecten. Trustpunt zouden we ook minstens gedeeltelijk naar het studentencentrum willen brengen, en tenslotte een dienst voor ICT-hulp.”

Jullie publiceerden in 2020 voor het eerst een standpunt over dit onderwerp, zijn er ondertussen al concrete plannen?

“Het studentencentrum is in opbouw. Er wordt regelmatig samengezeten met alle betrokken directies. Volgens de huidige planning zouden de eerste diensten aan de start van volgend academiejaar naar het centrum verhuizen. Het academiejaar erna volgt de volwaardige opening.”

Hoe reageerden de beleidsvoerders van de UGent op jullie voorstel?

“Ze erkennen onze noden en het

standpunt van de GSR komt sterk overeen met de richting waarin het Studentencentrum nu aan het bewegen is. Er komen mogelijks zelfs nog extra diensten bij.”

Waar zal het centrum zich bevinden?

“Het zal ter hoogte van Sint-Pietersnieuwstraat 47-49-51 komen. Dat is de plaats waar nu al even hekken op straat staan tussen de Brug en de Boekentoren. Hiervoor worden twee gebouwen gerenoveerd en wordt een nieuwbouw geplaatst.”

Kunnen studenten zelf een steentje bijdragen aan de oprichting van het centrum?

“Nu nog niet. Vlak voor de officiële opening komt er wel een rondvraag bij studenten om te peilen naar eventuele suggesties en om na te gaan of zij zich er thuis zouden voelen. Ook hoop ik dat ik studenten kan betrekken bij de vorming van de nieuwe site om de verschillende diensten online ook toegankelijker te maken.”

English Literature (Taylor's Version)

In oktober kwam 1989 (Taylor's Version) uit. Dat moet gevierd worden met een Taylor Swift-les. *Schamper* infiltreerde 'English literature (Taylor's Version)' en zag hoe de ster een academisch onderwerp wordt. Het is eens iets anders dan Shakespeare.

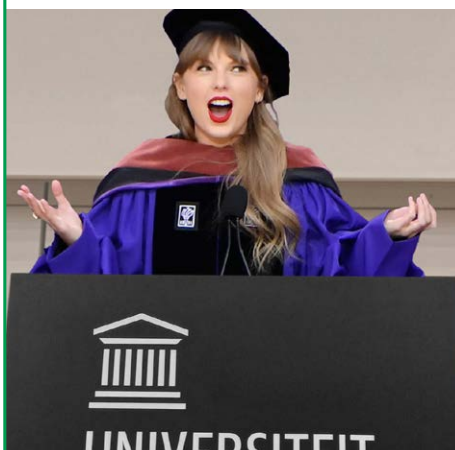
Er was in het begin van het academiejaar veel om te doen, maar wat houdt dat eigenlijk in, een les over **Taylor Swift**? Voor de les waren de verwachtingen dat er minstens één hit van Swift afgespeeld zou worden, dat er een aantal *juicy* details over Taylors liefdesleven naar boven zouden komen en dat het een passief hoorcollege zou zijn.

DE LES

Die laatste verwachting werd al snel ontkracht. De les was nog maar goed begonnen toen de prof de aula, waar ongeveer vijftig studenten zaten, verdeelde in groepjes van vier die onderling moesten samenwerken. Iedereen moest op voorhand een aantal videoclippen van Swift analyseren en een paar teksten lezen. Daarna mochten ze hun ideeën delen met de volledige groep.

Maar vergis je niet, een fanclub waarbij er gezellig wordt geroddeld over de parallellen tussen de liedjesteksten en Taylors liefdesleven was het niet. De liedjes werden bekeken vanuit academische en literaire teksten. Zo moesten studenten niet enkel Taylors hits beluisteren, maar ook teksten lezen over onderwerpen als *ecocriticism*, romantiek en de rol van natuur om die ideeën dan toe te passen op Taylors liedjesteksten. Al snel werd duidelijk dat de oppervlakkige in-

druk van Taylor Swift als artiest en haar liedjes geen steek hield. Zo behandelde de les verschillende aspecten, zoals de rol van natuur in haar liedjes, waarmee ze zelfs fans werft in de wetenschap. Zo komen er complimenten uit het wetenschappelijk veld dat de Amerikaanse prijst omdat haar teksten ons terug naar de natuur zingen in een samenleving waar die niet meer naar waarde wordt geschat.

“
Vergis je niet, een fanclub waarbij er gezellig wordt geroddeld over de parallellen tussen de liedjesteksten en Taylors liefdesleven was het niet

Dat betekent niet dat de les langdradig of droog was. Ze begon dan ook met de uitnodiging aan haar

studenten om hun interpretatie van Taylors teksten te bespreken. Tijdens de discussies gebruikt de professor zowel digitale tools als een heel oldskool krijtbord waar ze een boom op tekende. Zo bevroeg ze ook specifiek de associaties die studenten zelf maken bij het woord natuur buiten de context van de les.

DE PROF

Dat de prof van het vak fan is van de popzangeres, steekt ze niet onder stoelen of banken. **Elly McCausland** is, zoals ze zichzelf omschrijft, professor Engelse literatuur en 'swiftie'. Op haar blog *swifterature.com* schrijft ze over de link tussen literatuur en Swift. Na elke les komt er ook een korte samenvatting van wat er besproken is online, ideaal voor de fans die geen zin hebben om op een maandagmiddag naar de Rozier af te zakken.

De prof heeft een haast encyclopedische kennis van liedjesteksten en de bijbehorende videoclippen van de zangeres. Alle verwijzingen naar liedjesteksten van de studenten kan ze dus meteen plaatsen én linken aan ander werk van de zangeres, maar ook aan de bredere literatuur en popcultuur. Die passie voor Swifts muziek geeft ze met veel energie en enthousiasme door aan haar studenten.

De universiteit krijgt een banvloek

DE ZAAK-BRASSEUR

DOOR HENRI PONNET

IN MEMORIAM

Van alle opmerkelijke passages uit de geschiedenis van de UGent is er eentje die er toch bovenuit steekt: de zaak-Brasseur. Of wanneer de bisschoppen in Vlaanderen een banvloek over de toenmalige Rijksuniversiteit Gent uitspraken.

De Luxemburgse professor **Hubert Brasseur** was van 1852 tot 1865 in dienst bij de Rijksuniversiteit en doceerde er Politieke Economie en Natuurrecht. Hij maakte deel uit van een evolutie van toenemend rationalisme en positivisme aan de universiteit, wat de katholieke kerk tegen de borst stuitte. Dat werd heel tastbaar wanneer hij in 1855 enkele, voor die tijd, controversiële uitspraken deed tijdens zijn lessen Natuurrecht. Zo zou hij onder andere de goddelijkheid van **Christus** ontkend hebben en waren de middeleeuwen volgens hem een periode van theocratisch obscurantisme. Dit viel niet in goede aarde bij de clerici en allerminst in het ultramontaanse kamp (een strekking die de autoriteit van de paus in zaken van geloof en discipline benadrukt, *red.*). Zo publiceerde de ultramontaanse krant *Le Bien Public* het voorval en poneerde zij dat de wetenschappelijke vrijheid van de professoren minder van belang was dan het “eerbiedigen van de godsdienstige gevoelens van de studenten.”

Aangezien de overgrote meerderheid van de studenten katholiek was, meenden zij dus dat het universiteitsonderwijs niet buiten de lijntjes van de katholieke leer mocht kleuren. Ook de Gentse bisschop **Delebecque** deelde die mening en zocht hiervoor steun bij de

conservatieve regering-**De Decker**. Zij besloten dat Brasseur grondwettelijk niet in fout was en lieten hem vrijuit. Delebecque zocht zijn steun dan maar bij de Heilige Stoel, wat zou leiden tot de beruchte ‘banvloek’. Hij maande alle gelovigen in zijn bisdom aan om hun kinderen niet langer naar de Gentse Rijksuniversiteit te sturen. De Brugse en Doornikse bisschoppen volgden zijn voorbeeld.

Wanneer ook dat de regering niet kon overtuigen, ging hij nog een stapje verder en besloot hij een herderlijke brief (een brief die door de pastoors in het bisdom voorgelezen moet worden, *red.*) op te stellen. Daarin veroordeelt hij de rijksuniversiteit ten stelligste en bestempelt hij Brasseur en twee van zijn collega's als ketters en het onderwijs als godslasterend. De herderlijke brief, die in september 1856 gepubliceerd werd, sloeg in liberale kringen in als een bom.

Nog nooit was het universiteitsonderwijs op die manier aangevallen door het episcopaat.

Zo'n twee weken later volgde de Brugse bisschop **Malou** het voorbeeld van zijn Gentse collega met zijn eigen herderlijk schrijven. De crisis benadrukte nog maar eens de splitsing bij de katholieken tussen de ultramontanen, die zich achter de bisschoppen schaarden aan de ene kant, en de gematigden, die de kant van de regering kozen aan de andere kant. Uiteindelijk wist de ultramontaanse fractie gedeeltelijk te zegevieren wanneer de regering besloot dat hoogleraren zich moesten onthouden van aanvallen op de essentiële beginselen van elke erkende eredienst in hun lessen én in hun publicaties.

De affaire eindigde voor Brasseur en de universiteit in mineur. De universiteit zag haar studenten-aantal sterk dalen ten voordele van de immer katholieke universiteit van Leuven. Brasseur mocht vanaf 1857 het vak Natuurrecht niet meer doceren en uiteindelijk zou hij in 1865 ontslag nemen. Ook van belang: de groeiende kloof tussen de katholieke fracties die, deels als gevolg van deze hetze, zou leiden tot de val van regering-De Decker eind 1857.

INTERVIEW MET JAKOB DE ROOVER

DOOR LOTTE BAUWERAERTS & ELIZA DE BRUYN

In deze rubriek stellen we open vragen aan professoren, waarop ze frank en vrij mogen antwoorden. Dit keer spraken we met Jakob De Roover, hoofddocent vergelijkende religiestudies. Een gesprek over religie, het westerse denken en culturele verschillen.

Het lijkt of religie niet meer zo actueel is om de samenleving van vandaag te begrijpen. Op welke manier zit het christendom nog ingebakken in onze samenleving?

“Waar we vandaag de dag zijn, is niet het resultaat van het feit dat de christelijke religie uit de samenleving verdwenen is. Wat wij als westerse mens denken, onze veronderstellingen en clichés, lijken voor ons vanzelfsprekend, maar het zijn producten van het christendom die zijn doorgesijpeld in een schijnbaar seculiere vorm. Neem bijvoorbeeld het volgende: tijdens de Covid-pandemie werd er vaak gesproken in termen van de ‘behoeften’ die we niet konden vervullen: de behoefte aan intimiteit, sociaal contact ... Voor ons is de mens bekijken als behoeftig wezen iets vanzelfsprekends. Maar als je je afvraagt vanwaar het idee van de mens als behoeftig wezen komt, zie je dat dat geschreven staat in de Bijbel. Het lijkt voor ons een banale bewering dat de mens behoeftig is, maar dat mensbeeld bestaat niet in andere culturen in bijvoorbeeld Azië. Het feit dat we geen besef hebben van de aanwezigheid van het christendom in onze common sense, is een probleem. Religie is helemaal niet verdwenen, we zijn er gewoon onwetend over.”

Het lijkt of mensen steeds vaker inspiratie halen uit meerdere geloven en minder behoefte

hebben aan een religieuze identificatie. Zijn we op een andere manier gelovig dan vroeger?

“Wat er volgens mij aan het gebeuren is, is iets anders. Wij Euro-

“

“Het feit dat we geen besef hebben van de aanwezigheid van het christendom in onze common sense, is een probleem”

peanen beschrijven andere culturen als ‘religies’ en denken dat er een spectrum van religies bestaat

waaruit je kan kiezen aan de hand van wat je aanspreekt, maar zo werkt het niet. Je kan bijvoorbeeld niet plots boeddhist worden zonder te beseffen dat het Europese verhaal over het boeddhisme als religie geen inzicht geeft in de culturele tradities waar het over gaat. Als je aanneemt dat het boeddhisme een religie is en je leert de ‘doctrines’ ervan, dan leer je de tradities niet kennen. Die vertellen ons niets over de aard van Aziatische tradities, maar enkel over hoe Europeanen eeuwenlang gedacht en geschreven hebben over die tradities.”

e is helemaal niet verdwenen”

Bestaat er naast culturele toe-eigening ook zoiets als religieuze toe-eigening?

“Hier stuit je op het gevaar van labels, die ons de illusie geven dat we iets verstaan. Mensen denken vaak een probleem te zien, zonder te weten wat het probleem exact inhoudt. Stel, je beoefent als westerling yoga (van Indiase oorsprong), wat is daar religieuze toe-eigening aan? Je wil iets leren dat voor een bepaalde cultuur al eeuwenlang belangrijk is. Hetzelfde geldt voor een Indiër die de fysica van **Newton** of **Einstein** wil leren. Is het dan culturele toe-eigening in die zin dat de Indiër kennis wil vergaren die in Europa ontwikkeld is? Voor mij is de poging om van andere culturen te leren net iets heel moois en iets waar we als samenleving naar moeten streven. Het label van ‘religieuze’ of ‘culturele’ toe-eigening functioneert vooral als een manier om andere mensen schuldig te doen voelen, niet om het probleem te achterhalen.”

Recent verscheen de documentaire ‘Godvergeten’. Het kerkelijke instituut kwam hierdoor negatief in de media. Zal de reactie op de documentaire, met onder andere het massale ontdopen, impact hebben op de toekomst van de Kerk in ons land?

“‘Godvergeten’ veroorzaakte een algemene verontwaardiging bij de mensen. Daaruit volgde voor sommigen de beslissing zich te laten ontdopen alsof dat ‘iets doet’. De schok was begrijpelijk, maar die tijdelijke verontwaardiging doet

niets. Een week later verschuift die verontwaardiging gewoon naar het volgende probleem in de media; ze is een obstakel dat verhindert dat we nadenken over de problemen en mogelijke oplossingen. Mensen denken niet dieper na over wat er fout liep en hoe we naar een oplossing kunnen toewerken. Er wordt wel een beroep gedaan op clichés uit de protestantse reformatie zoals: ‘de kerk houdt mensen klein en dom en doet alsof ze een goddelijke instelling is, terwijl ze eigenlijk een corrupte menselijke instelling is.’ Zulke kritieken komen voort uit de protestante aanvallen op de katholieke kerk en worden vandaag herhaald alsof ze waar zijn. Indien je vandaag problemen wil oplossen, haalt het terugvallen op oudebakken clichés echter niets uit.”

“

“Voor mij is de poging om van andere culturen te leren net iets heel moois en iets waar we als samenleving naar moeten streven”

Hoe hoopt u dat er in de toekomst wordt nagedacht over religie?

“Ik ben hoopvol dat er in de komende decennia sowieso iets gaat veranderen. Als je kijkt naar de menswetenschappen van de afgelopen 250 jaar, zie je dat bijna alle basisbegrippen in het Westen daaruit voortkomen. Menswetenschappen

zijn in die zin dus het product van een bepaalde cultuur, in dit geval de westerse. Vooral in Azië gebeurt het vandaag dat mensen beginnen te beseffen dat zij op een andere manier hebben nagedacht over het mens-zijn en inzichten in de mens hebben ontwikkeld. Een manier die afwijkt van de westerse menswetenschappen en hun verhalen over de mens. Ik hoop daarom op een soort renaissance van de menswetenschappen. Een die Europeanen doet beseffen dat hoe wij denken over de mens cultureel bepaald en daardoor ook beperkt is. De nieuwe menswetenschappen moeten toegankelijk zijn voor iedereen en een samenwerking teweegbrengen over de culturen heen. Ik hoop dat de Europeanen klaar zijn om daaraan mee te werken, ook als het project door Aziatische denkers wordt gestart.”

Studenten en religie: stiltekamers en ruimte tot gebed aan de UGent

DOOR ELIZA DE BRUYN & HASSIA SOULEYMANE // BEELD DOOR NOAH DOLS

De UGent profileert zich als een pluralistische universiteit die openstaat voor studenten met verschillende levensbeschouwelijke overtuigingen. Wat houdt het in om zowel student als gelovig te zijn? We gingen op verkenning in de gebedsruimte.

STILTEKAMER

Het is algemeen geweten dat gebed een van de belangrijkste aspecten is van de meeste godsdiensten. Gelovigen bidden volgens vastgelegde hoeveelheden en op vaste tijdstippen, hebben hun persoonlijke routine of bidden wanneer ze daar de tijd voor vinden of er nood aan hebben. Hoe dan ook, de bezinning die ermee gepaard gaat is er een die door gelovigen meestal dagelijks wordt opgezocht. Naar huis of kot trekken in het midden van een lesdag, is voor velen geen evidentie. Ook de drukke cafetaria's, verscheidene bibliotheken en straten van Gent zijn niet het geschikte toneel. Waar kan je dan wel bidden?

Studenten die aan de UGent graag stilte willen opzoeken, moeten er een aanvaring met de buitenlucht,

een wandeling van gemiddeld dertig minuten en drie verdiepingen trappen voor overhebben. Er

“
**Er is momenteel
namelijk maar één
campus aan de
universiteit met een
prikkelarme ruimte waar
je in alle rust kan bidden
en mediteren**

is momenteel namelijk maar één campus aan de universiteit met een prikkelarme ruimte waar je in alle rust kan bidden en mediteren. Dat is campus Dunant, de thuis van de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen. De

stiltekamer is in werkelijkheid voor veel studenten dus niet echt vlot bereikbaar. Er zouden plannen zijn om op termijn elke campus van een bezinningsruimte te voorzien, maar die plannen zijn nog niet concreet uitgewerkt.

De slechte bereikbaarheid van de stiltekamer is ontzettend jammer, zeker omdat de kamer zelf heel veel te bieden heeft. De sfeer die er heerst is er een van sereniteit. Met haar sobere beige kleuren en warme verlichting geeft de ruimte vanaf het eerste moment een veilig gevoel. Het is er ook verrassend stil, zeker als je weet dat de campus aan een weg grenst. Elektronica is er, net als werken, niet toegelaten voor je eigen rust en die van mogelijke bezinningsgenoten. Op die manier kan de stiltekamer als toevluchtsoord dienen voor iedereen die aan de chaos van onze bruisende studentenstad wil ontsnappen.

Voor gelovigen is de ruimte met andere woorden ideaal. Zo is er een kast die de toegang afschermt en een gordijn dat de ruimte nog verder onderverdeelt. Er is dus wel degelijk rekening gehouden met studenten die bijvoorbeeld afgezonderd moeten kunnen bidden en de gebedsmatten liggen zichtbaar in de kast. De studenten die we interviewden, hadden nog nooit of nog maar iets vaags gehoord over de stiltekamer.

Nochtans waren velen enthousiast over de ruimte en over het potentieel om het concept uit te breiden naar andere campussen.

INITIATIEVEN VOOR GELOVIGEN

Naast de stiltekamer in Campus Dunant die dienst kan doen als gebedsruimte zijn er sinds 23 april 2023 gekoelde halalmaaltijden beschikbaar in de resto's. Dit initiatief kwam er na een bevraging over de dieetvereisten die aan het assortiment toegevoegd konden worden. Studenten hebben hier over het algemeen een positieve kijk op, maar er zijn nog andere initiatieven die de universiteit zou kunnen overwegen.

Een voorstel is om een faciliteit in te richten waar mensen de woedoe kunnen verrichten, hoogstwaarschijnlijk bij de stiltekamers. De woedoe is de islamitische rituele wassing die voorafgaat aan het gebed. Sommige studenten gaven aan dat een enquête houden een goed idee is om beter te kunnen begrijpen wat gelovige studenten missen aan de universiteit. Die is op de eerste plaats een onderwijsinstelling, dus mogen zulke initiatieven niet te omvangrijk worden. De beoordeling van welke faciliteiten als té omvangrijk zijn, hangt sterk af van individuele opvattingen.

VOOROORDELEN?

Gelovigen hebben op heel wat plekken te kampen met vooroordelen, jammer genoeg ook bij hun medestudenten. Daarbij gaat het niet over het feit dat ze minder participeren in het typische studentenleven, waar hun geloof volgens hen geen invloed op heeft.

De kwetsende opmerkingen zijn eerder lachend en 'onschuldig' bedoeld. Ook getuigt een katholieke studente dat ze vaak typische aanvallende vragen ontvangt over haar houding ten opzichte van abortus of homoseksualiteit. De vereenzelviging van de gelovige met de negatieve aspecten van de geschiedenis van een religieus instituut, is vaak makkelijk gemaakt. Een moslima deelt mee dat ze tot nu toe weinig negatieve ervaringen heeft gehad. Ze zegt ook dat je als gelovige student soms begrip moet kunnen tonen voor het feit dat anderen niet geloven en bepaalde aspecten van je geloof mogelijk niet begrijpen.

VERENIGINGEN

Van de talloze studentenverenigingen die de UGent en Gent in het algemeen rijk zijn, kennen studenten vaak enkel de vereniging van hun eigen richting. Voor velen, waaronder sommige gelovige jongeren, was dit echter niet het kader of de groep mensen waar ze naar zochten toen ze naar de universiteit trokken. Religieuze studenten-

“

De vereenzelviging van de gelovige met de negatieve aspecten van de geschiedenis van een religieus instituut, is vaak makkelijk gemaakt

verenigingen zoals het christelijke Lichtus Gent en het islamitische Zaytouna zijn plekken waar gelijkgezinden elkaar kunnen treffen.

De samenkomsten die daar worden georganiseerd, zijn voor hen dan ook van grote waarde. Twee leden van Lichtus beschrijven ze als waardevolle en fijne ervaringen die hen energie geven. Een gevoel dat anderen je begrijpen, het besef dat je niet alleen bent en een diep sentiment van ondersteuning nemen de bovenhand. Ook wordt er verwezen naar een soort 'spirituele klik' die je alleen kan krijgen bij iemand met wie je een geloof deelt. Een ander standpunt dat we te horen krijgen is dat van de gekozen solitude. Sommigen zijn liever op zichzelf en verkiezen het dus ook om hun geloof op die manier te belijden.

VERLEDEN TIJD:

DOOR COLLIN CARDON & LOUISE DE MEYER
BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

Jesus take the wheel

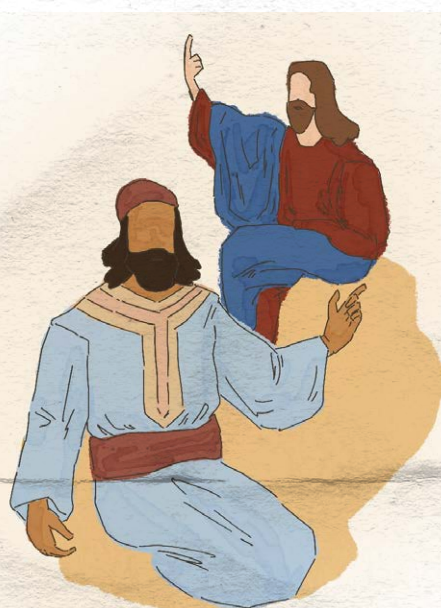
Je moet het maar kunnen: als persoon uit het Midden-Oosten zo geliefd zijn in de Verenigde Staten. Net zoals bij alle bekende figuren, komen er al snel mythes naar boven, maar over de mythes over deze man werden er letterlijk al boeken geschreven.

Dat we niet moeten uitleggen wie **Jezus** was, is niet verwonderlijk. Het is dan ook een bijzondere verwezenlijking: om je geboorte te laten gelden als het begin van de meest gebruikte tijdrekening ter wereld. Miljarden mensen over de hele wereld kennen de mirakels en de legendarische dood van de man. Maar veel minder mensen kennen de geschiedenis achter de verhalen. De Messias heeft vermoedelijk echt bestaan, zo'n 2000 jaar geleden. Daar zijn veel historici het over eens. Dat hij op 25 december in een stal is geboren en later zieken kon genezen, is moeilijker te bewijzen. Alle informatie die we uit historische bronnen kunnen halen, geeft ons een idee van wie deze man echt was. Dit is, in tegenstelling tot het beeldje op de schoorsteen van je grootouders, de Historische Jezus. Betrouwbare informatie vinden is niet makkelijk. Waar vinden we namelijk in godsnaam (*pun intended*) informatie over iemand die zo lang geleden leefde en pas na zijn dood wereldberoemd werd?

DE BRONNEN

Er is geen hard fysiek of archeologisch bewijs, dat staat vast. Historici kunnen alleen met geschreven bronnen werken. Aan de ene kant heb je de Romeinse schrijvers **Flavius Josephus** en **Tacitus**, anderzijds de *home turf*: de evangeliën. De geschreven bronnen naast de Bijbel zijn schaars omdat het christendom in de eerste eeuw niet be-

kend was. Meer nog: de religie werd gezien als een bedreiging voor het Romeinse Rijk. Romeinse auteurs wilden destijds dus niet over chris-

“

**Bijbelse bronnen
vertellen heel wat over
Jezus. Het is alleen
moeilijk om in te
schatten of ze juist zijn.**

tenen schrijven, en al zeker niet op een positieve manier. Een andere valkuil voor niet-Bijbelse geschreven bronnen is de overlevering door christenen. Middeleeuwse monniken schreven antieke teksten over en zo kwamen ze ook bij ons terecht. De kopieerders konden dus stukken tekst aanpassen of toevoegen.

Bijbelse bronnen vertellen heel wat over Jezus. Het is alleen moei-

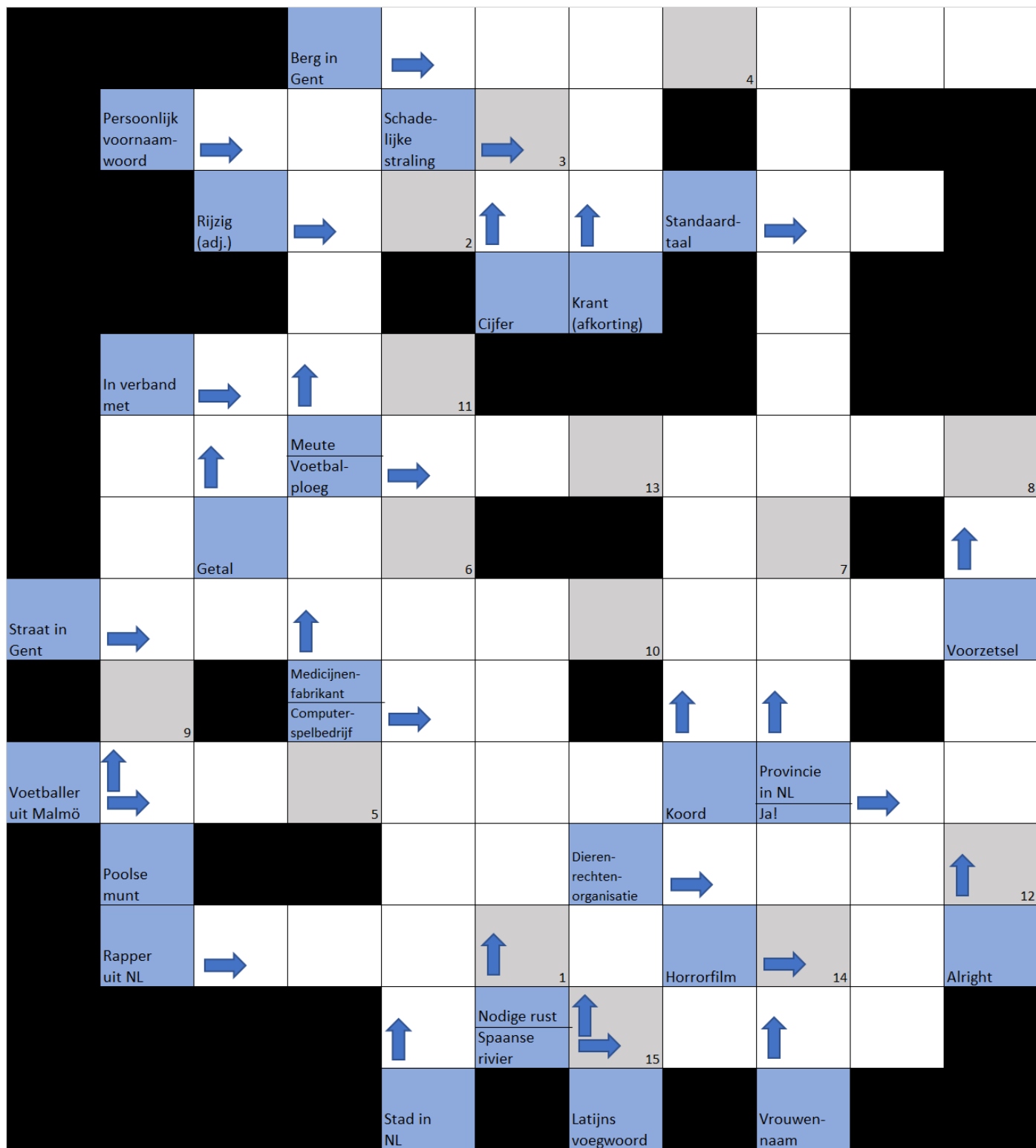
lijk om in te schatten of ze juist zijn. De vier evangeliën van het Nieuwe Testament bespreken hem uitvoerig, maar de auteurs waren geen ooggetuigen. Ze schreven hun teksten pas decennia na Jezus' dood. De schrijvers baseerden zich op verhalen die mondeling verteld werden en dus misschien aangetast waren door interpretaties. Dit wordt duidelijk wanneer je de evangeliën naast elkaar legt: ze bevatten vaak verschillende versies van één verhaal en spreken elkaar tegen. Het belangrijkste element dat historici doet twijfelen aan de juistheid van de Bijbel, is de mogelijke bias van de auteurs. De evangeliën werden namelijk geschreven door volgelingen van Jezus die als doel hadden om lezers te overtuigen van hun geloof.

WAT WETEN WE WEL?

Uit de bronnen en historische context kunnen we een paar waarschijnlijkheden afleiden. We weten bijvoorbeeld vrij goed welke taal de man sprak: een Aramees dialect. Ook aanvaardden veel academici dat Jezus werd gedoopt door **Johannes de Doper** en gekruisigd door de Romeinen. Er is veel materiaal dat suggereert dat Johannes de Doper bestond en Jezus' doop is verschillende keren geattesteerd. Toch blijft het debat rond zijn historiciteit woeden. De conclusie lijkt te zijn dat geen enkele academicus weet hoe het leven van Jezus eruitzag.

SPELLETJESPAGINA

DOOR BRAM MAES

Schamper

PLAT

De Feitenfluisteraar:

Zijn Adele en Sam Smith dezelfde persoon?

Het gaat niet goed met het Verenigd Koninkrijk. Een constante vete in de koninklijke familie, de dood van de Queen (niet Beyoncé). En nu dit?

Op sociale media steken er af en toe geruchten de kop op die beweren dat **Adele** en **Sam Smith** dezelfde persoon zouden zijn. Sam en Adele vormden het afgelopen decennium een powerduo dat aantoonde dat britpop zelfs in het post-Beatles tijdperk nog steeds stijlbepalend is. Nu ook de twee vaandeldragers van de 'Britsheid' lijken te bezwijken onder tabloid-geruchten, betekent dit dan het einde van het Britse superioriteitsgevoel? Als zelf zo'n knotsgek gerucht door sommigen als waarheid gezien wordt, welke roddels brengt de toekomst dan? Was **Margaret Thatcher** een Transformer?

Je begrijpt wel dat het aanzien van het 'land aan de andere kant van de Noordzee' op het spel staat. Meer nog, als de roddel waar blijkt te zijn, zal het gedaan zijn met de artiesten en dient er zich een nieuwe koning van de Britpop aan: **Central Cee** (How can i be homophobic ...).

Hoogste tijd om de mythe te ontcrachten.

First things first, waar komt die kletspraat eigenlijk vandaan? Het was enkele complotdenkers al eerder opgevallen. Adele en Sam Smith zijn allebei Brits, schelen maar vier jaar en bovendien wisselen hun carrièrehoogtepunten elkaar af. Als Adele een Grammy in de wacht sleept is Sam Smith nergens te bespeuren en vice versa. Er zijn enige gelijkenissen, maar toen het album van Adele in september 2020 vanwege de coronapandemie uitgesteld werd, was het hek van de dam. Corona was geen geldig argument volgens enkele kritische geesten. Nee, Adeles album '30' werd volgens hen uitgesteld om-

enkele critici meer correlaties aan tussen de twee. Toen Adele in kilo's bijkwam, gold hetzelfde voor Sam Smith en tot slot staan hun neus, lippen en ogen op exact dezelfde hoogte.

Er moet toch wel een eenvoudig argument zijn om dit geouwehoer te ontcrachten? Een simpele foto waar beiden op aanwezig zijn? Helaas, ondanks hun gelijkende carrière, zijn er geen afbeeldingen waarop de twee samen staan. Iets anders, uit de liedjes blijkt toch wel duidelijk dat de twee een andere stem hebben? Alweer nee, wie Adeles 'Hello' vertraagt, hoort de stem van Sam Smith. Bovendien heeft Adele na drie jaar nog steeds niet geantwoord op vragen over de theorie.

“

Adele en Sam Smith zijn allebei Brits, schelen maar vier jaar en bovendien wisselen hun carrièrehoogtepunten elkaar af. Als Adele een Grammy in de wacht sleept is Sam Smith nergens te bespeuren en vice versa.

dat Smiths album in oktober uit zou komen. Twee albums in zo'n korte periode zou voor één en dezelfde persoon immers te veel hooi op de vork zijn. Bovendien toonden

Het einde lijkt nabij, hoe ontcracht je toch in godsnaam deze theorie? Er is maar één iets dat mijn prille carrière als feitenchecker kan redden: de vrees van iedere student Letteren en Wijsbegeerte, het handboek 'historische kritiek'. In deze kanjer lees je over de oorlel van **Morelli**. Schijnbaar is de oorlel een detail dat vervalsers vaak over het hoofd zien. Het is namelijk een zeer typerende eigenschap van een persoon. Wat blijkt. Adele heeft drie gaatjes in haar linkeroor, Smith heeft er twee. Hun carrières kunnen dus blijven voortbestaan en de kroning van Central Cee wordt uitgesteld.

Kwantumdots and don'ts

Drie onderzoekers kregen in oktober de Nobelprijs voor de chemie voor hun onderzoek naar kwantumdots. Ook wetenschappers aan de UGent onderzoeken ze. Professor Zeger Hens legt uit.

Hoe zou u kwantumdots uitlegen aan de gemiddelde student?

"Ik maak de vergelijking met muziekinstrumenten, waarbij langere snaren op een gitaar een andere toon geven dan korte gitaarsnaren. Kwantumdots zijn geen snaren natuurlijk, maar hele kleine kristalletjes van een bepaald materiaal, zoals stoffen die cadmium bevatten. Als je die aanslaat, komt er geen geluid uit, maar wel licht. Sla je steeds kleinere kristallen aan, dan verschuift het licht volgens de kleuren van de regenboog, van rood naar blauw. Bij muziekinstrumenten kan je dus een hele waaier van toonhoogtes genereren door de lengte of de grootte van het instrument te veranderen, en wij kunnen een hele waaier aan kleuren gaan maken door de grootte van het object, het nanokristal, te wijzigen. Die kwantumdots kunnen we dan ook gaan mengen om eender welk kleurenspectrum te maken."

Wat zijn de toepassingen van kwantumdots in het dagelijkse leven?

"Kwantumdots worden voornamelijk gebruikt in beeldschermen, waardoor ze energie-efficiënter en beter zijn. Beter in de zin dat ze een veel breder kleurenpalet hebben. Een gewoon beeldscherm maakt wit licht, maar om kleuren te maken, moet je rood, groen en blauw kunnen mengen. Dat doen ze door wit licht tegen te houden

en enkel een stukje blauw, groen of rood door te laten. Dus ze maken heel veel licht om er dan maar een klein deel van te gebruiken. Kwantumdots kunnen, afhankelijk van hun grootte, zuiver blauw, groen, of rood licht gaan uitstralen.

“

“Als we mensen willen aansporen om minder energie te verbruiken, moeten we ze ook een beter product aanbieden”

En ook enkel die kleur. Hierdoor kunnen we meer kleuren maken en wordt het beeldscherm ook

energie-efficiënter, omdat al het licht meteen de juiste kleur heeft. Als we mensen willen aansporen om minder energie te verbruiken, moeten we ze ook een beter product aanbieden.”

“Wij werken met camera's die niet-zichtbaar licht capteren en die via sensoren infraroodlicht kunnen waarnemen. Zo krijg je een breder palet aan kleuren, die wij met onze ogen niet kunnen zien, maar die chemische informatie meegeven. Dat kan voor heel veel dingen belangrijk zijn, een zelfrijdende auto moet bijvoorbeeld het onderscheid kunnen maken tussen een plastic zak en een steen op de weg. Met zichtbaar licht is dat niet eenvoudig, maar met infraroodlicht is dat heel makkelijk. Als je als consument bij-

voorbeeld wil kijken of het fruit in de supermarkt al over datum of gekneusd is, zou dat binnen enkele jaren kunnen met de short-wave-infrarooddetector verwerkt in de camera van je smartphone. Kwantumdots kunnen licht uitstralen, maar het omgekeerde is ook mogelijk. Je kan licht dat erop invalt omzetten in een elektrische spanning en die bepalen.”

Hoe worden de kwantumdots gemaakt?

“Daar heb je veel mogelijkheden. De kwantumdots waar de Nobelprijs voor zijn toegekend, zijn de zogenaamde colloïdale kwantumdots, die worden gemaakt als een soort inkt. Je wil in dit geval heel veel, heel kleine kristallen. Een voorbeeld van een kristal is keukenzout dat bestaat uit natrium en chloor die op een heel regelmatige manier zijn gerangschikt. Waar het bij kwantumdots om gaat, is dat je ook zo’n kristallijn materiaal maakt, maar op nanoschaal. Een

ander voorbeeld is een sneeuwvlokje. Daarbij streef je ernaar om heel veel sneeuwvlokken te maken uit een bepaalde hoeveelheid water en niet naar twee sneeuw-

“

“Over enkele jaren zal er een infrarooddetector in je smartphone zitten”

vlokken die al het water opgebruiken. Vaak heb je wedstrijden waarbij zo’n groot mogelijk kristal gevormd wordt. Wij doen eigenlijk het omgekeerde en proberen zoveel mogelijk heel kleine kristalletjes maken. Een nanokristal is misschien tien of twintig atomen lang, breed en diep. Dus je hebt een object waar in totaal 500 of 1000 van die atomen gerangschikt moeten worden. In het synthese-proces moet je ervoor zorgen dat je heel veel kiemen maakt van zo’n

kristalletje, maar die kiemen nauwelijks kunnen doorgroeien. In eerste instantie gaan er misschien tien of twintig atomen samenkomen. Eens dat gebeurd is, mogen ze nauwelijks verder groeien. We willen ze niet veel groter hebben dan die afmetingen, omdat je dan effecten krijgt.”

Wat is uw rol precies in het onderzoek naar kwantumdots?

“Wij ontwikkelen hier nieuwe synthesesmethodes, daarin hebben we wel wat impact gehad. De meeste kwantumdots zijn gebaseerd op cadmium. Die hebben een aantal voordelen, maar cadmium is heel giftig en wordt niet gebruikt in de EU. Wij hebben een alternatief ontwikkeld. Daarnaast doen we veel rond spectroscopie, waarbij we onderzoeken hoe kwantumdots met licht interageren, hoe ze het absorberen en terug uitstralen. Ten slotte doen we heel veel werk rond lichtbronnen en infraroodsensoren. We ontwikkelen en analyseren ze op basis van kwantumdots. We proberen dus het hele proces te doorlopen, van synthese tot chemische en fysische analyses en uiteindelijk ook het gebruik.”

Een vogeltje heeft ons ingefluisterd dat u een fervent fietser bent. Wat is uw favoriete route?

“Mijn favoriete route ligt in Centraal-Italië. Campo Imperatore, dat is een hoogvlakte in de Apennijnen en het is mijn favoriete plek. Het is daar heel mooi.”

In Mensentaal: **???** BUITENAARDSE KOLONISATIE, DICHTERBIJ DAN JE DENKT OF DE NATTE DROOM VAN MUSK?

DOOR ROBIN CHAN // BEELD DOOR
HÉLOÏSE VANDEKERCKHOVE

De aarde zijn we mooi om zeep aan het helpen! Gelukkig telt ons zonnestelsel zeven (naar ons weten) ongekoloniseerde planeten. Ze zijn niet zo ideaal als de aarde, maar mogelijks leefbaarder dan een gemiddeld Gents studentenkot.

Om menselijk leven te onderhouden, zijn er een aantal minimumvereisten: een vast oppervlak, een atmosfeer, vloeibaar water en betaalbare brugspaghetti. Een vast oppervlak om op te staan is een vrij evidente levensvoorwaarde, maar de helft van de planeten in ons zonnestelsel bestaan voornamelijk uit gas. Jupiter, Saturnus, Uranus en Neptunus zijn opgebouwd uit een kleine vaste kern met een zee van vloeibaar waterstof errond en een dikke atmosfeer die het grootste deel van de planeet vormt. Daarop landen zou dus grote problemen geven. Dan schieten enkel de vier kleine rotsplaneten dichterbij de zon over.

“

Geen wonder dat deze planeet de favoriete waanideespeeltuin van egotrippende multimiljardairs is

Neem nu bijvoorbeeld Mercurius. Hoewel de planeet een 'snelle' is, is het oppervlak onregelmatiger dan het gezicht van de gemiddelde tiener. Dat komt door de dunne atmosfeer die geen brokstukken uit de ruimte kan tegenhouden. Die slaan dan zonder pardon in op de planeet. Hier op aarde werkt onze dikke atmosfeer ook als een deken

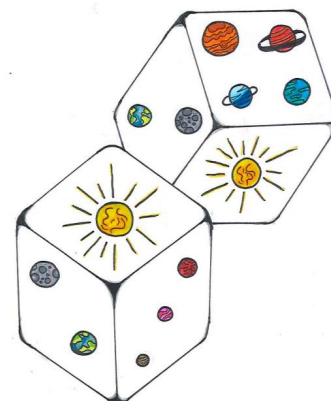
rond de planeet. Daardoor straalt onze planeet niet onmiddellijk alle warmte die ze van de zon ontvangt terug uit. Mercurius' dunne atmosfeer houdt die warmte amper vast, waardoor ze te kampen heeft met extreme temperatuurschommelingen. Overdag stijgt het kwik er tot zo'n 400°C boven nul om dan 's nachts temperaturen tot -180°C te halen.

Schuiven we een planeet verder van de zon, dan belanden we bij Venus, vernoemd naar de godin van de liefde vanwege haar schoonheid aan de nachtelijke hemel. De atmosfeer van Venus is veel dikker dan die hier op aarde, ook al zijn de planeten ongeveer even groot. De luchtdruk is er zo'n negentig keer groter dan hier, dat komt ongeveer overeen met de druk van een twintigtal olifanten op je schouders. Die dikke atmosfeer bestaat bovendien voornamelijk uit koolstofdioxide. Dit zorgt voor een op hol geslagen broeikaseffect waardoor de temperatuur op Venus constant rond de 470°C blijft.

Dan rest er nog één planeet, Mars. De rode planeet lijkt op het eerste gezicht niet zo slecht: een afstand die op een halfjaar tijd overbrugbaar is, temperaturen die van -80°C op de polen tot 17°C op een warme zomerdag gaan en geen verpletterende luchtdruk. Geen wonder dat die planeet de favorie-

te waanideespeeltuin van egotrippende multimiljardairs is. De lage luchtdruk van Mars is te wijten aan de extreem dunne atmosfeer, waardoor die ook amper bescherming biedt tegen schadelijke straling vanuit de ruimte. Er zijn nogal wat sciencefictionachtige oplossingen bedacht om de atmosfeer te verdikken, door aan terraforming te doen of kernbommen op de poolkappen te lanceren bijvoorbeeld. Problematischer is de afwezigheid van een sterk magnetisch veld. Hierdoor is het oppervlak amper beschermd tegen geladen deeltjes die van de zon komen, de zogenaamde zonnwind. Die deeltjes zijn experts in het om zeep helpen van elektrische systemen, wat bijvoorbeeld de zuurstofproductie, en bijgevolg je dag, kan ruïneren.

Dat de aarde onaangenaam kan zijn, weten we. Maar de alternatieven bekeken, is met kritische blik op *popular science* je bankrekening aderlaten en een brugspaghetti te gaan eten misschien geen slechte optie.

Bier bröuwen voor beginners

DOOR REX VERDONCK
BEELD DOOR FERRE LOECKX

Bier. Menig student dacht er, misschien op een minder nuchtere avond, al eens aan om het gewoon zelf te maken. Maar hoe moet dat nu?

Om te kunnen beginnen met 'verantwoord' brouwen moet iedere Belgische hobbybrouwer eerst een aangifte doen bij de FOD Financiën. Pas wanneer die geldig gemaakt is, kan je legaal beginnen met bier brouwen.

Het materiaal wordt vaak samen verkocht in starterkits. In het kort heb je een hele grote kookpot, van het type oma's bouillonketel, en een grote fles van minimum twintig liter met een *airlock* nodig. De ingrediënten variëren, afhankelijk van het type bier dat je wil maken, maar bevat altijd granen, gist en meestal hop. Vaak worden ook nog smaakmakers toegevoegd, bijvoorbeeld zure kersen bij kriek.

Voor je kan starten met het brouwproces, is het belangrijk om al het materiaal te reinigen. Dit kan met een jodiumoplossing of met verdund bleekwater, maar dan moet je wel goed spoelen achteraf. Vervolgens kan je ervoor kiezen om de granen zelf te mouten of ze gemout te kopen in een speciaalzaak. Om dat te doen moet het graan ongeveer vier dagen kiemen in lauw water en vervolgens drogen op een warme plaats. Dankzij het kiemproces bevat het graan de nodige enzymen om zetmeel in sui-

kers om te kunnen zetten. Hierna is het tijd om te schroten. De mout wordt grof vermalen om zo het zetmeel los te maken.

Vervolgens neem je je ketel en kan je beginnen maischen. Doe het schroot in de ketel met water en warm het in stadia op. De manier waarop het opwarmt, heeft invloed

op de uiteindelijke smaak en er kan dus mee geëxperimenteerd worden. Het mechanisme hierachter is dat de verschillende enzymen op verschillende temperaturen ideaal werken. Zo ontstaan er verschillende soorten suikers die niet allemaal tot alcohol vergisten en dat heeft een invloed op de zoetheid van het bier.

Na het maischen worden de granen verwijderd en is het tijd om te koken. De wort, het bier voor de gisting, wordt één tot anderhalf uur lang gekookt. Op dat moment wordt de hop toegevoegd en even-

tueel ook de smaakmakers. De hop zorgt voor de bitterheid van het bier, maar is ook een bewaarmiddel. Tijdens dit proces wordt het mengsel gesteriliseerd en worden de enzymen uitgeschakeld en door verdamping wordt het ook meer geconcentreerd. Hierna wordt de wort gefilterd en gekoeld.

Daarna is het tijd voor het vergisten. De wort wordt in de grote fles gegoten en er wordt gist aan toegevoegd. Het is belangrijk dat er ook genoeg lucht in de fles zit. Vervolgens wordt het geheel afgesloten met een dop met *airlock* en ongeveer twee weken lang in een donkere ruimte geplaatst, afhankelijk van het type gist en welk bier gebrouwen wordt.

Als laatste stap is er nog de tweede gisting om enkele minder aangename smaken uit het jongbier te verwijderen. In klassieke brouwerijen wordt dit vaak in houten vaten gedaan, maar het kan ook gewoon in de fles na het bottelen.

Nu kan het bier gedronken worden. Bier brouwen is dus een lang, creatief proces waar hobbybrouwers hun voldoening uit kunnen halen. Misschien is het ook iets voor jou? Opgelet, ook jouw vakmanschap drink je met verstand.

Wetenschap gebeurt niet alleen in hagelwitte, dure laboratoria, het kan ook gewoon in je eigen keuken. Haal die erlenmeyers dus boven en trek je labjas aan, *it's showtime baby*.

Boem, pats, patat. Nee, ons eerste experiment is geen gedicht van **Paul van Ostaijen**, wel een waar-mee ik m'n mama kon verrassen tijdens het koken. Je hebt niet veel nodig, enkel een rietje (liefst biologisch afbreekbaar, want we willen de aarde niet dood) en een rauwe aardappel. De aardappel leg je op het keukenblad en het rietje hou

“
**Plezier gegarandeerd,
ook al zit het avondeten
vol gaten**

je in je hand, met je duim over een van de uiteinden. 'Kung Fu Panda'-gewijs, *pleur* je het rietje nu in de aardappel en dat gaat, normaal gezien, verbazingwekkend goed. De magische spelerei werkt als volgt: wanneer je een van de uiteinden van het rietje bedekt met je duim, raakt de lucht ingesloten. Door het rietje in de aardappel te steken, comprimeert de lucht binnenin en wordt de buitenkant van het rietje harder. De samengeperste lucht zorgt ervoor dat je makkelijk door de aardappel heen kan. Plezier gegarandeerd, ook al zit het avondeten vol gaten.

Iedereen heeft als kind wel al eens geprobeerd met z'n ogen iets te laten bewegen. Of het je toen gelukt is, laat ik in het midden, maar wie die droom toch graag in vervulling wil laten gaan, raad ik het volgen-

de experiment aan. Zoek ergens in een uithoek van je kot een blikje en leg het op je tafel. Pak daarna een ballon (je vindt hoogstwaarschijnlijk wel nog een verlept exemplaar onder je bed). Vervolgens wrijf je de ballon eens goed over je kruin. Hou de ballon nu in de buurt van het blikje en kijk er heel intensief naar.

Als alles goed gaat, zou het blikje nu moeten rollen in de richting van de ballon. Paranormale gaven heb je niet, het blikje bestaat namelijk zowel uit deeltjes met een positieve lading als deeltjes met een negatieve lading. Omdat negatieve en positieve ladingen elkaar aantrekken, worden de positief geladen deeltjes van het blikje getrokken tot de ballon, die negatief geladen is. Hierdoor rolt het blikje richting de ballon.

Water, aarde, vuur, lucht... de bouwstenen van de biologie. Daar-

tegenover staan de kernfasen van de chemie: vast, vloeibaar en gas. Het zou zeker een ander verhaal geven bij 'Avatar: The Last Airbender'. Een vierde buitenechtelijke fase is plasma. Plasma is nog een stapje dramatischer dan gas, omdat sommige moleculen een elektron kwijt zijn geraakt door een extra temperatuurverhoging.

Door een simpel experimentje in eigen keuken kan je de gekke wetenschapper in jezelf naar boven halen. Al veel gedaan op internet, maar 100% kinderlijk enthousiasme verzekerd: je kan plasma maken door een druif in de microgolf te steken. Het experiment begint met een druif in twee snijden. Je moet hem net zo ver doorsnijden dat de twee helften nog net aan elkaar vasthangen. Daarna leg je de druif in de microgolf en steek je die voor onbepaalde tijd aan. Na enkele seconden heb je resultaat.

“
**Het zou zeker een ander
verhaal geven bij 'Avatar:
The Last Airbender'**

Wat dat dan is, moet je zelf maar gaan ontdekken. De uitvoering is normaal eenvoudig, er schuilt enkel een beetje gevaar in het experiment daarna uit de microgolf halen. Je hebt namelijk net een druif in een gasvormige staat gebracht en die is nu best heet.

Geen Postmortem Erasmus-project of een kamer vol ledematen

LICHAAMSDONATIE AAN DE UGENT

DOOR HANNAH BOEN & NOAH DOLS // BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

Uit cijfers van enkele Vlaamse universiteiten blijkt dat steeds meer mensen overwegen hun lichaam aan de wetenschap te schenken. Dominique Jacobus is coördinator van CETRAS de instelling voor lichaamsdonatie aan de UGent en legt uit hoe het werkt.

Dominique Jacobus werkt voor CETRAS, languit het Centre for Training and Research in Anatomical Sciences. Dat centrum faciliteert de werking met donorlichamen binnen wetenschappelijk onderzoek en onderwijs aan onze universiteit.

Waar komt je lichaam terecht als je het doneert aan de wetenschap?

“In België heeft iedere universiteit een eigen lichaamsdonatieprogramma, bij de UGent is dat via de afdeling anatomie. Mensen registreren zichzelf dus als donor en moeten daarvoor informed consent geven en enkele papieren invullen waarin staat dat hun lichaam gebruikt mag worden voor wetenschappelijk onderzoek. Ze kunnen daarin ook specificeren wat ze willen en wat niet. Je kan bijvoorbeeld je lichaam doneren aan de wetenschap, maar aangeven dat je geen genetisch onderzoek wilt laten uitvoeren. Vroeger was dat eigenlijk niet het geval, mensen gaven hun lichaam en wij konden dat dan gewoon inzetten voor onderwijs en wetenschap. Het is dus niet zo dat een onderzoeker zegt: ‘Wij hebben eventjes een arm nodig’, en dat wij dan zeggen ‘Oké, hier, voilà.’ Dat gaat niet, onderzoekers moeten eerst een aanvraag indienen. Omdat wij een officieel geregistreerde biobank zijn, is er

“**“Het is niet zo dat een onderzoeker zegt: ‘Wij hebben eventjes een arm nodig’ en dat wij dan zeggen ‘Oké, hier, voilà’”**

voor elke studie een goedkeuring van het ethisch comité nodig. Pas na goedkeuring kunnen ze bij ons terecht. Alle lichamen krijgen een nummer en dus ook een pseudoniem. Dat nummer hangt dan aan de tenen van het lichaam.”

Hoelang kan een lichaam bewaard worden?

“Dat kan gaan van twee weken tot twee jaar. Het volledige lichaam wordt daarna teruggegeven aan de familie. Als we een lichaam aanbieden, wordt daar mee gewerkt zoals je bij een levend persoon zou werken. Dus als er een insnede wordt gemaakt, dan moet die weer gehecht worden. Soms is een hand of arm apart nodig en dan wordt dat afgezaagd, maar ook die lichaamsdelen worden wel terug meegegeven bij de vrijgave. Families willen vaak dat het lichaam terugkeert, zodat ze het hoofdstuk kunnen afsluiten. Twee jaar is dus echt het maximum voor ons en de meesten gaan al na een jaar terug. Het respect voor het lichaam zelf, maar ook voor de familie, is super belangrijk. Wij werken heel ethisch, discreet en respectvol.”

Wat wordt er precies gedaan om de lichamen te bewaren?

“We hebben drie preservatiemethodes. De eerste is een methode die gebruik maakt van zinkchloride. Met een balsempomp pompen we tien tot twaalf liter vloeistof in een lichaam via de grote slagader in de lies. Die lichamen gaan dan in een koelcel en worden voornamelijk voor het reguliere geneeskundeonderwijs gebruikt. De tweede methode is de methode van **Thiel**, genoemd naar een Oostenrijkse

arts. Ook hier wordt via een grote slagader in de lies vloeistof ingespoten, maar deze maken we zelf. De gebalsemde lichamen gaan na perfusie nog zes weken in een bad en kunnen daarna op kamertemperatuur in een vacuüm plastic

“**We willen natuurlijk niet dat er plots studenten hun eigen grootvader zien**”

zak worden bewaard. Het lichaam blijft dan heel flexibel en binnenin blijft het ook levensecht. Dat is interessant voor chirurgische trainingen. De derde methode zijn de *fresh frozen* lichamen waarbij het lichaam in een diepvries wordt plaatst en wordt ontdooid bij gebruik. Die lichamen kunnen wel maar twee keer gebruikt worden en alleen voor wetenschappelijk onderzoek. “

Aan welke voorwaarden moet je voldoen om bij de UGent lichaamsdonor te worden?

“Iedereen kan lichaamsdonor zijn als je ouder dan achttien bent. Mensen met een BMI hoger dan 32 kunnen uitgesloten worden omdat het vetweefsel de balseming bemoeilijkt. Ook mensen met open wonden waardoor de bloedbaan is onderbroken kunnen geweigerd worden. De balseming gebeurt via de bloedsomloop en als daar een letsel is, gaat dat niet. Daarnaast kunnen ook lichamen met een besmetting afgewezen worden. Elk lichaam wordt serologisch gescreend op HIV, hepatitis en syfi-

lis. Bovendien heeft orgaandonatie voorrang op lichaamsdonatie. Wanneer er een orgaandonatie heeft plaatsgevonden, kunnen wij dat lichaam niet meer gebruiken omdat de bloedcirculatie doorbroken is.”

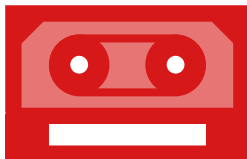
Zijn er mythes rond lichaamsdonatie die uitgeklaard moeten worden?

“Veel studenten denken dat er een soort postmortem Erasmus-programma is, maar dat is er er dus niet. Onze donoren verhuizen niet naar het buitenland, maar worden bij ons ingezet. We vragen ook altijd aan studenten of ze iemand kennen in de familie die hun lichaam gedoneerd hebben en die eventueel hier kan zijn. We willen natuurlijk niet dat er plots een student hun eigen grootvader zien.”

Waarom zouden mensen hun lichaam aan de wetenschap schenken?

“Er zijn drie grote groepen van mensen die hun lichaam afstaan aan de wetenschap. Mensen van hogere leeftijd die niet geloven dat het lichaam nog nodig is voor een leven na de dood en het nuttig willen besteden. Een tweede groep zijn de 50 tot 60'ers met een hele medische geschiedenis die graag iets willen terugdoen voor de geneeskunde. Een derde groep zijn mensen die geen familie meer hebben of niet tot last willen zijn van hun familie en hun lichaam uit financieel oogpunt schenken. De UGent betaalt namelijk de kist en het transport. De redenen zijn dus erg uiteenlopend.”

HET CASSETTEBANDJE

DOOR LEONE MATTHEUS
BEELD DOOR BAVO BOBELIJN

SHUT THE FOLK UP! BOURRÉES, JIGS EN POLKA'S

Hönsafötter & gulerötter. Nee, dit is niet de naam van een zoveelste balletjesgerecht van de welbekende meubelwinkel. Connecteer alvast je boxen en laat de vloer maar trillen op klanken van Snaarmaarwaar en The Irish Rovers.

Een korte geschiedenisles om mee te beginnen: lang geleden koos ik een middelbare school omdat die een muziekgroepje had. Ik had geen flauw benul over wat het folkgenre was, maar toch trok ik op een vrijdag naar een infomoment. Flashforward naar september 2023. Samen met een paar andere enthousiastelingen startte ik een folkgroep op. Misschien ving je al eens een glimp op van een gele Gentse Folk Studenten-af-fiche?

HÖNSAFÖTTER & GULERÖTTER - FILARFOLKET

Vergeet die afgezaagde jaren 10-remixen, vanaf nu wordt dit nummer platgedraaid in de welgekende Overpoortstraat. Oké, de letterlijke vertaling van de titel is 'kippenpoten, wortels', toch weerspiegelt de *ban-ger* de traditionele Scandinavische muziekstijl en won hij in 1988 zelfs een Grammy. Train alvast je geheugen, want folk was oorspronkelijk een mondelinge traditie die van generatie op generatie werd doorgegeven. Wie een echte 'folker' wil zijn, moet dus af en toe eens Zweedse teksten blokken.

WRITER'S BLOCK BOURRÉE - SNAARMAAR-WAAR

Twee instrumenten van de mandolinefamilie en een gitaar. Meer hebben de drie mannen van Snaarmaarwaar niet nodig om met hun betoverende melodieën steeds opnieuw de magie van live optredens te ontsteken. Dit is pure folk van eigen bodem. De groep brengt je een eigentijdse interpretatie van de traditionele Franse bourree, die teruggaat tot de 16e eeuw. Zet je koptelefoon op en geef je over aan deze krachtige gitaarklanken.

LITTLE LION MAN - MUMFORD & SONS

Ook deze platgedraaide schijf behoort tot het brede folkgenre, dat veel subgenres bevat. Dit krachtige nummer gaat over een emotionele worsteling met zelfverwijt en groei, een ideale meebruller voor moeilijker momenten dus. 'Little Lion Man' verweeft op meeslepende wijze diepgaande teksten met opzwepende folkrockmuziek. **Marcus Mumfords** eerlijke en oprechte stem, samen met vrolijke banjo- en gitaarakkoorden, zorgen voor een aangrijpende muzikale rit die je volledig meesleept.

Als je nu nog steeds denkt dat folk alleen is voor een stelletje linedancende boeren in klompen met geitenwollensokken, *shut the folk up!* Folk is zoveel meer dan oubollige vendelzwaaiende hippies. Folk verbindt mensen. Folk is mijn uitlaatklep. Folk is kippenpoten, wortels en liefde.

LUISTER NU!

GUM DARK WEEKends

“Where should we be if no one tried to find out what lies beyond?” Zonder kritisch denken zou onze zoektocht naar kennis over de wereld kort zijn. Het GUM bracht een ode aan twijfelen, geleid door de duistere kant van de wetenschap.

De eerste ruimte bootste de wonderlijke wereld van verzamelobsessies na. Opgezetste dieren, sommigen zelfs gemummificeerd, werden per categorie tentoongesteld. Daarnaast was er een collectie van kleine insectenlijkjes op spijkertjes, het leek alsof ze doorspiest waren met een satéstokje. Het ake-

“

Zo tonen ze hoe ze door hun precisiewerk kunstwerken vormden met het lichaam

lige, fascinerende ensemble betuigde zo zijn dankbaarheid voor hun bijdrage aan de wetenschap en voor het feit dat uitgestorven soorten zo toch bewaard zijn gebleven. De Tasmaanse tijger, die aan zijn trieste eind kwam doordat die door de mens van de aarde verbanen werd, is hier een mooi voorbeeld van. Aansluitend waren er archeologische vondsten en antieke

wetenschappelijke instrumenten, waaronder een microscoop uit de 17e eeuw. Er waren ook opvallend veel afdrukken van geslachtsorganen.

In de expo daalden de bezoekers verder af naar waar het ‘Hart van Ernani’ klopte. Opera Ballet Vlaanderen creëerde dat hart voor de opvoering van **Verdi’s** meesterwerk en het oogde levensecht, zij het op grotere schaal. Het geklop luidde het thema van de morbide fascinatie van de geneeskunde in. Daar toonde de tentoonstelling hoe artsen dankzij hun precisiewerk kunstwerken maakten van lichamen. Er was bijvoorbeeld een brein, waarvan enkel de bloedvaten zichtbaar waren. Bezoekers stonden oog in oog met dode lichamen die in bokalen gestoken waren of onderworpen waren aan lugubere experimenten. Uiteraard waren de objecten niet bedoeld om angst aan te jagen, maar eerder om op een confronterende en kritische

manier inzicht te verschaffen in hoe de wetenschap zich een weg heeft gebaand naar de kennis van vandaag. Gelukkig komen ze nu op een ethischere manier terecht in de wetenschapswereld.

Ten slotte daalden we af naar de kelder naar het ondergrondse dierenrijk waar de tijd stilstaat: het Collectiecentrum van het museum. Narwalskeletten, aardvarkens, slangen, pinguïns, tropische vogels, en nog veel meer, een bijzonder assortiment aan macabere creaturen dus en het GUM heeft ze allemaal. Het Collectiecentrum was uitzonderlijk geopend tijdens de expo om de prachtige dieren te kunnen bewonderen.

Art & science festival DARK WEEKends opende zijn deuren van 21 tot 29 oktober en was gratis voor UGentstudenten. De expo kan je dus niet meer bezoeken, maar hopelijk komt ze volgend jaar terug. Bangelijk!

“Voordat ik begon aan deze film dacht ik: ‘iedereen is zo dom’”

INTERVIEW MET **MAXIMILIEN VAN AERTRYCK**

DOOR ANAÏS VANASSCHE
BEELD DOOR NOAH DOLS

Op 8 november ging ‘And the King Said, What A Fantastic Machine’ in première. Wij gingen praten met de regisseur van de film over de mooie en de lelijke kant van de rol die de camera speelt in onze samenleving.

Waar komt het idee voor de film vandaan?

“De manier waarop de camera wordt gebruikt en de gevolgen die dat heeft op menselijk gedrag en de samenleving is een onderwerp dat mijn co-regisseur en mij heel erg aanspreekt. Vanaf de start van Youtube zijn we eigenlijk allerlei beelden beginnen downloaden waarvan we dachten dat ze goede gespreksstarters zouden zijn over dit onderwerp. Zo is er bijvoorbeeld die scène met **Guy Goma**, de accountant die naar de BBC gaat voor een sollicitatiegesprek en dan per ongeluk in een live-programma terecht komt en de rol van expert moet spelen. Ik vind dat zo’n geweldige voor-

beeld van hoe mensen niet alleen goed het gedrag van anderen kunnen imiteren, maar ook van hoe een camera in de kamer

“

“We willen veel mensen bereiken en hen laten zien waarom wij denken dat meer mediageletterdheid in deze tijd belangrijk is”

hen er misschien toe dwingt om op een bepaalde manier te handelen. Want het rationele zou zijn geweest om gewoon te

zeggen ze hem verward hadden met iemand anders.”

“Pakweg zeven jaar geleden begon je tekenen aan de wand te zien dat samenlevingen steeds meer gepolariseerd raken. In 2016, toen reality-tv-presentator **Donald Trump** president van de VS werd, ging dat heel snel. Volgens ons heeft dit veel te maken met het businessmodel van massamedia en sociale media. Toen begon bij ons het idee te rijpen om er een film over te maken. We willen veel mensen bereiken en hen laten zien waarom wij denken dat meer mediageletterdheid in deze tijd belangrijk is. We wilden dat op een manier doen die zowel onderhoudend, grappig, als reflectief is.”

Is de film dan ook een beetje educatief bedoeld?

“Het is niet zo dat we onze visie opdringen. Het is meer een film waarin je beelden ziet uit de 200-jarige geschiedenis van de camera en de massamedia. We hebben een heleboel scènes gekozen en ze zo geordend dat het publiek zelf wat lijntjes kan trekken. Er is dus een historische boog vanaf het allereerste beeld tot waar we nu zijn. Maar er is ook een associatieve boog waarin we verschillende soorten beelden met elkaar laten botsen

omdat we denken dat ze je aan het denken zetten over interessante verbanden.”

In de film wordt geïmpliceerd dat de camera begon als iets dat de mensheid zou helpen. Hoe kijk je naar de rol die de camera tegenwoordig speelt?

“De film toont dat telkens wanneer er nieuwe technologie komt, je altijd beelden en artikels kunt vinden waarin mensen de hoop uitspreken dat een tijdperk van feiten aangebroken is. Wanneer de televisie opkwam hadden zowel mensen in de VS als in de Sovjet-Unie het droombeeld dat ze elkaar eindelijk zouden begrijpen, omdat ze van elkaar zouden zien hoe ze leven.”

“Met het internet hadden we dan weer de hoop dat een tijdperk van ongeziene kennis zou aanbreken. Maar als je die zeer krachtige technologieën in handen van economische belangen laat, zal de ontwikkeling meestal een andere kant op gaan. Het uitgangspunt zal dan niet de burger zijn, maar de consument. Het is dus heel interessant om te kijken naar het businessmodel dat rond de technologie wordt gecreëerd en hoe dat model de drijvende kracht wordt achter de ontwikkeling van de technologie.”

“Zo is er nu bijvoorbeeld AI die om de hoek komt kijken. We zouden dat positief moeten vinden als je denkt aan alle mogelijkheden die het ons biedt. Maar ik denk dat we allemaal heel erg bang zijn voor wat er gaat gebeuren. En ik vind dat ongelooflijk, want

op zich is technologie altijd neutraal. Het is gereedschap dat we zelf uitgevonden hebben. Het is de motivatie erachter die goed

“

“Waarom zien we niets, waarom hebben we geen duidelijker beeld van de wereld?”

of slecht kan zijn. Ik denk aan de clip in de film waar de Ierse president in de jaren 60 de televisie introduceert in zijn land met een toespraak. Hij zei: “Televisie is als atoomenergie. Het kan gebruikt worden voor iets geweldigs of voor iets heel, heel verschrikkelijks.”

“Met de titel van de film, ‘Fantastic Machine’ zijn we niet ironisch. We denken effectief dat het een fantastische machine is. Maar er is iets om over na te denken. Er zijn tegenwoordig 45 miljard camera’s op de wereld. Waarom zien we niets, waarom hebben we geen duidelijker beeld van de wereld? Het lijkt er meer op dat we de wereld steeds minder begrijpen. Dat is ook meteen de eerste vraag die we stellen in de film.”

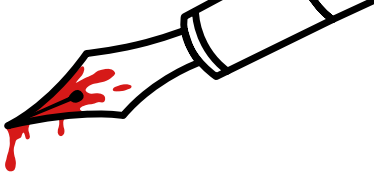
Er staat vandaag zoveel beeldmateriaal online, waaronder ook heel wat rare dingen. Hoe hebben jullie de selectie van fragmenten gemaakt?

“Als je tegenwoordig een paar uur doorbrengt op YouTube of TikTok bekruipt je al snel het

gevoel dat de wereld gewoon knettergek is, weet je? Dat is zo omdat natuurlijk gedrag voor de camera er echt vreemd uitziet. Voordat ik begon aan de film dacht ik: ‘Iedereen is zo dom’. Maar hoe meer ik aan de film werkte, hoe meer ik begreep dat mensen voor een camera overdreven gedrag vertonen omdat elk beeld tegenwoordig met elkaar concurreert.”

“Dus als je gezien wil worden, en daar valt natuurlijk geld mee te verdienen, moet je de persoon zijn die in één of twee seconden de aandacht trekt. In de film heb je een filmpje van een meisje dat aan een 300 meter hoog gebouw in Dubai hangt. Dat is uiteraard het stomste wat je kan doen, maar er zit een logica achter. Ze heeft vandaag vijf miljoen volgers op Instagram, dus daarom heeft ze dat gedaan. Deze film maken heeft me een meer humanistische kijk op mensen gegeven. Ik denk dat we nooit de individuen de schuld moeten geven van het gedrag dat ze vertonen, we moeten de structuur achter het gedrag zien.”

Bladeren als grootste vijand: de bladblazer

DOOR HÉLOÏSE VANDEKERCKHOVE

Bij dit koude herfstweer heb je toch beslist om kalm thuis te studeren met een kopje thee. En dan, juist in de piek van de concentratie, is daar het geluid van helse destructie ... In dit moment van pure waanzin mag het nu eindelijk weleens gedaan zijn.

De herfst is teruggekeerd en daarmee ook de bladblazer. Lieve, kleine bosdiertjes maken zich klaar voor de winter, bomen laten hun blaadjes los in een koude herfststorm, in het park vormt zich een oranje blader tapijt en net gepensioneerde opa's halen hun favoriete machine boven. Een die met kunstmatig geforceerde luchtverplaatsing de kalme werking van de natuur wil gaan bestrijden. Ze willen ten oorlog trekken tegen de natuurlijke chaos op het voetpad om dan toch maar iets te doen met hun dag. Alsof er nog niet genoeg oorlog is, moet ook elke kalme buurt nog eens getiraniseerd worden door het constante gebrom van de fakestofzuiger.

Sommige tuinmachines maken lawaai: grasmaaiers, elektrische heggenschaar... akkoord. Maar het onbestaande nut van de bladblazer weegt niet op tegen het verschrikkelijke geluid om acht uur 's ochtends, wanneer de groendienst een beetje loopt te kloten met hun nieuw speelgoed.

De natuurlijke levenscyclus van een boom in oktober was lang geen enkel probleem. Na bepaalde tijd besloten wij, als maatschappij, dan toch dat een blad op de weg niet kon, en misschien zelfs een beetje gevaarlijk was. Dan kwamen de bezem en de hark, twee prima opties, alleen was dat plots een te intensieve inspanning voor de gemiddelde gepensioneerde brommige tuinier. Ziedaar het intreden van de bladblazer. Waar de hark een goeie work-out was, is de bladblazer

een vage machomachine die ook nog eens onnodige hoeveelheden energie opslurpt. Klimaatopwarming? Nog nooit van gehoord.

Natte bladeren op een fietspad, dat kan misschien nog gevaarlijk zijn voor een half-slapende student op de fiets. Misschien ben ik te streng en heeft de blad-

blazer toch een levensreddende functie? Wat blijkt, een bladblazer is helemaal machteloos tegen een paar natte blaadjes op een fietspad. De bladblazer voorkomt geen enkel ongeval en je eindigt dan toch met je mooi aangezicht op de grond.

Na een kleine observationele studie viel ook op dat er best weinig vrouwen lopen te sleuren met een bladblazer. Is nutteloze luchtverplaatsing enkel een mannelijke specialiteit? Ik zou graag eens een omaatje met een bladblazer de buurt zien terroriseren. Het is misschien omdat de bladblazer een beetje lijkt op een mannelijk orgaan?

“

Een verlenging van het mannelijke geslachtsdeel voor slechts vijftig euro in de Brico

Een verlenging van het mannelijke geslachtsdeel voor slechts vijftig euro in de Brico, het is duidelijk geldverspilling. Als je een echte tuinier wil zijn, gebruik je beter het oldskool alternatief. De hark, de OG bladblazer, is milieuvriendelijk en bijna geluidloos. Het doet hetzelfde, met hetzelfde resultaat en de hark is zelfs opgewassen tegen natte bladeren. En misschien heeft de hark ook nog een hoger machogehalte.

‘Een schitterend wit’: de dood heeft niet veel papier nodig

DOOR ANAÏS VANASSCHE

Sterven, we doen het allemaal wel eens. Kersvers Nobelprijswinnaar voor de literatuur Jon Fosse heeft er zijn jongste boek aan gewijd. Met ‘Een schitterend wit’ heeft Fosse aan een luttele 80 pagina’s genoeg om literatuur op wereldniveau te creëren.

Een man is op de dool met zijn auto. Hij rijdt niet naar een bestemming, hij rijdt om met iets bezig te kunnen zijn omdat hij niks kon bedenken dat hem enig plezier zou kunnen verschaffen. Zijn gedachten dwalen af en voor hij het weet heeft hij zichzelf klem gereden in een besneeuwd bosweggetje. Het begint hem te dagen dat de laatste huizen die hij kruiste kilometers achter hem liggen. Hij stapt uit zijn auto en gaat op zoek naar een spoor van de bewoonde wereld, een warm huis of een tractor die zijn auto vrij kan slepen.

Jon Fosse is geen bekende naam in ons land. De Noor is echter niet aan zijn proefstuk toe. Fosse, die

debuteerde in 1983, mag een resem aan romans, kortverhalen, poëzie, essays, toneelstukken en zelfs kinderboeken op zijn palmares schrijven. Dankzij zijn werk kreeg hij de eer om in een huis gebouwd op een grot op het domein van het Noorse Koninklijk Paleis te mogen wonen. Grotten, zoals het huis wordt genoemd, wordt traditioneel bewoond door een kunstenaar die er tot zijn dood mag blijven.

Toen Fosse zeven was had hij een bijna-doodervaring door een zwaar ongeval. Die ervaring heeft een weerslag gehad op zijn werk en dat is ook duidelijk bij ‘Een schitterend wit’. Over de dood schrijven is moeilijk, en als het al geslaagd is, dan laat het vaak weinig ruimte voor interpretatie. Dit boek leest echter als een wazige ervaring die je kan zien zoals je wil. De dood is in dit verhaal ook niet negatief, het schitterend wit is er gewoon, zonder een waarde-oordeel over zich heen te krijgen.

Dit boek telt niet veel bladzijden, en is zowel narratief als stilistisch een en al eenvoud. Fosse gebruikt geen dure woorden puur om dure woorden te kunnen gebruiken. Hij gebruikt zeer eenvoudige, getrapte zinnen. De gedachten van het hoofdpersonage, warrig als ze vaak zijn, bouwen traag op elkaar een verhaal, en ergens in die opbouw besef je dat dit boek niet

zomaar een betoog is tegen de Noorse VAB. Het is totaal niet wat je verwacht van een Nobelprijswinnaar, maar het is net de omkering van wat de verwachtingen zijn die maakt dat dit boek zo goed ontvangen wordt. Het minimalisme is verfrissend.

“

Ergens in die opbouw besef je dat dit boek niet zomaar een betoog is tegen de Noorse VAB

Wat ook vrij onconventioneel is, is de mystieke inslag van ‘Een schitterend wit’. Fosse is een bekeerde katholiek en dat zie je aan de manier waarop hij de dood inkleedt. “Hij geeft een stem aan het onzegbare”, luidde het verdict van het Nobelprijsc comité. Mystiek is een ietwat stoffig genre dat je kunt linken aan **Beatrijs** uit de lessen Nederlands uit het middelbaar, maar misschien heeft Fosse het nu een nieuw elan gegeven.

HET SPOOK VAN DE OPERA MOET EVEN VERHUIZEN

DOOR ANAÏS VANASSCHE, JASPER MOUTON & TINA MORTHIER // BEELD DOOR LIEKE ZUIDERWIJK

Vanaf januari sluit de Gentse opera, het rijzige gebouw aan de Kouter, voor vier jaren de deuren voor een grondige renovatie. Het gebouw heeft een rijke geschiedenis en gaat ook een mooie toekomst tegemoet.

HOE HET BEGON

Het Gentse Operagebouw zag het licht in 1840, maar opera in Gent kende al een lange geschiedenis. In 1689 was de Gentse opera gevestigd in een voormalige manège aan de Kouter. In 1715 brandde het gebouw echter plat. In 1736 werd de nieuwe Sint-Sebastiaansschouwburg ingehuldigd. Nadat het tijdens de Franse Revolutie verkocht werd en vervolgens verloederde, was het honderd jaar later aan stadsarchitect **Louis Roelandt**, ook bekend voor de Aula in de Voldersstraat, om een nieuwe schouwburg te ontwerpen. Hij haalde inspiratie uit een studiereis door Frankrijk en ontwierp een neoklassiek monument met moderne verwarming en gescheiden toegang voor de hogere en lagere klassen.

“

**Het operagebouw
verkeert momenteel in
erbarmelijke staat**

De Franse inspiratie is ook in het interieur te zien, dat naar een ontwerp van Parijse decorbouwers **René Philastre** en **Charles Cambon** is gemaakt. De huizen aan de andere kant van de straat werden bewust sober gehouden om de

grandeur van de Opera extra te doen blinken. Spijtig genoeg was de eerste voorstelling geen groot succes, want het publiek verliet massaal het gebouw. Het Grand Théâtre was echter een punt van grote trots en prestige voor de stad en voor het land.

HET LIKJE VERF TE VEEL

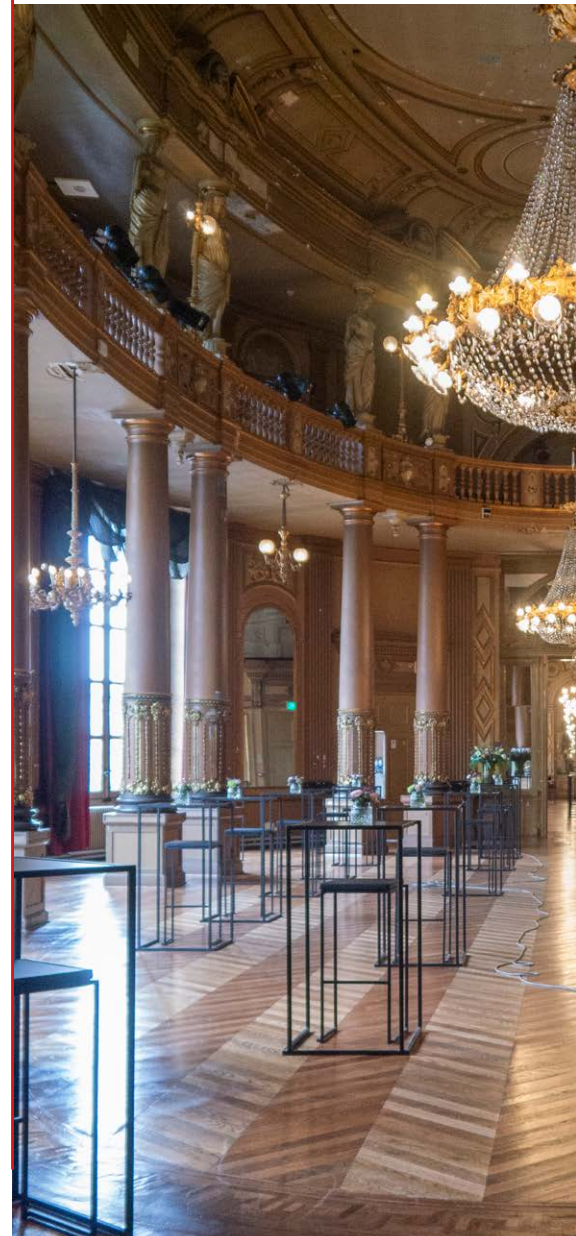
In de loop van de jaren zouden er meerdere renovaties plaatsvinden. Zo werden in de jaren 50 de muurschilderingen vervangen door allerlei soorten beige. In 1989 moet het gebouw sluiten om veiligheidsredenen.

Die laatste renovatie bleek echter niet genoeg, want het operagebouw verkeert momenteel in erbarmelijke staat. Zo zitten er scheuren in het plafond, is de zesde verdieping onbetreedbaar want te onveilig, in de kantoren is er geen daglicht te bespeuren en restaurateurs hebben ontdekt dat op sommige plaatsen het interieur maar liefst veertien (!) keer is herschilderd. De Opera heeft dus dringend nood aan een volledige renovatie. Na een internationale wedstrijd nam het Londense architectenbureau **DRDH Architects**, dat ook de Bijloke renoveerde, de renovatie op zich.

EEN OPEN EN MODERN PODIUMCENTRUM

Nu is de Gentse Opera een gesloten en introvert gebouw, en daar komt verandering in. De initiatief-

nemers van de renovatie willen namelijk zorgen voor een grotere verbinding met de omgeving en het publiek. Zo zal je vanuit de Kouter door de Opera naar het water aan het Ketelvest kunnen wandelen en zal er een centrale binnenplaats komen die openstaat voor iedereen. Daarnaast zullen de architecten een be-

glasde trappenhal bouwen, het atrium. En om het hele complex binnen te treden, zal het oude peristylum (een overdekte zuilengalerij) als nieuwe inkomsthal fungeren. Om het gebouw open te trekken, moeten de artiestenloges die dateren uit de verbouwingen in de jaren negentig, plaats ruimen.

Ter vervanging zullen het aanpalende oude postgebouw en het oude vredegerecht deel gaan uitmaken van het complex en de nieuwe backstage vormen. Aan

de oever van het Ketelvest komt er ook een nieuwe glazen toren waarlangs je zal kunnen wande-

“

**“Het is niet zoals op tv,
de dresscode is gewoon
deftig”**

len. Maar er worden niet alleen nieuwe gebouwen gezet, ook de bestaande historische pronksalons de Foyer, de Redoutezaal en de Lullyzaal worden gerestaureerd naar de eerdere muurbekleding die er frisser en fleuriger uitzag. Verder verbetert er in de grote spektakelzaal heel wat: het publiekscomfort, de akoestiek... Ook de orkestbak zal groter worden.

In totaal zou er 103,4 miljoen euro naar de renovatie gaan, verdeeld in 67,3 miljoen euro gesubsidieerd door de Vlaamse regering, 34,6 miljoen door Stad Gent (de eigenaar van het gebouw) en 1,5 miljoen door Sogent, de bouwheer.

CULTURELE HOOFDSTAD?

Normaal zouden de werken vier jaar duren, dus de heropening van de Opera zou in 2028 zijn. Hoe dan ook moet ze openen voor 2030, want dan is het de ambitie van Gent om Culturele Hoofdstad van Europa te zijn.

Elk jaar worden er twee Europese steden tot culturele hoofdstad verkozen uit twee landen die op voorhand vastgelegd zijn. In

2030 zijn dat Cyprus en België. Met andere woorden, Gent moet zich meten met andere Belgische steden zoals Oostende of Brussel. Daarom zetten de organisatoren in op thema's als zich thuisvoelen en 'cultureel burgerschap' door een netwerk van 'culturele vrijhavens' te creëren. Daar is ongetwijfeld een hoofdrol weggelegd voor de gerenoveerde Opera.

EENS IETS ANDERS

Naar de opera gaan heeft een stoffig imago, maar toch zijn er ook studenten die zich aan een operabezoekje wagen. Student **Britt** erkent dat het operagenre een aparte muziekstijl is, maar ziet toch de waarde in van een avondje in het mooiste gebouw van de Kouter. “Het is eens iets anders dan een film.” Ook de setting kon haar bekoren: “De zalen zijn supermooi versierd met goud en schilderijen.” De opera is bovendien toegankelijker dan je zou denken: “De voorstelling die ik gezien heb was in het Duits, maar er zijn schermen met de tekst en een vertaling, zodat je alles goed kan volgen.” Ze vertelt dat het cliché dat iedereen heel chique uitgedost is niet klopt. “Het is niet zoals op tv, de dresscode is gewoon deftig.”

Zelf zin gekregen om je eens wagen aan een operabezoekje? Mensen onder de 30 krijgen 30% korting op een kaartje en als je 18 of jonger bent, krijg je zelfs 50% korting. Bovendien worden een halfuurtje voor elke voorstelling de overgebleven plekjes verkocht voor 10 euro aan iedereen die 26 of jonger is.

DOOR COLLIN CARDON // BEELD DOOR PIETER BEIRENS

Monsterwinsten voor uitgeverij UGent na nieuwe 'Steak met Stijn'

Het proefproject van de nieuwe uitgeverij van de Universiteit Gent blijkt een schot in de roos: gedurfde thema's uitgewerkt door professoren die anders nederig in hun vakgebied vertoeven. Een kort overzicht uit het recentste aanbod van bestsellers.

'Steak met Stijn': het proefstuk van de professor arbeidseconomie genereerde een ongeziene vloedgolf aan gourmands, hobbykoks en recensenten van de Gault&Millau. Het mag niet verbazen dat UGent kort daarna de uitgeverij van die foodie-bijbel, uitgeverij Ertsberg, overnam met de subsidies die tot nu toe naar de Green Office gingen. Geen slechte investering, aangezien nog enkele proffen een gat in de markt gevonden hebben.

De eerste opvolger van die Vlaamse 'Ilias' kwam van gastprofessor **Stinu Abardu**, professor in de Japanse taalkunde en verre familie van de heer **Baert**. In zijn bestseller 'Kom, eten!' beschrijft hij zijn favoriete afleveringen, deelnemers en voice-overgrappen van de tv-reeks die hem sinds zijn aankomst in België niet meer loslaat. Zijn hoogtepunten zijn, in zijn eigen woorden, "ongetwijfeld de humoristische passade van **Lesley-Ann Poppe** en de komische noten van

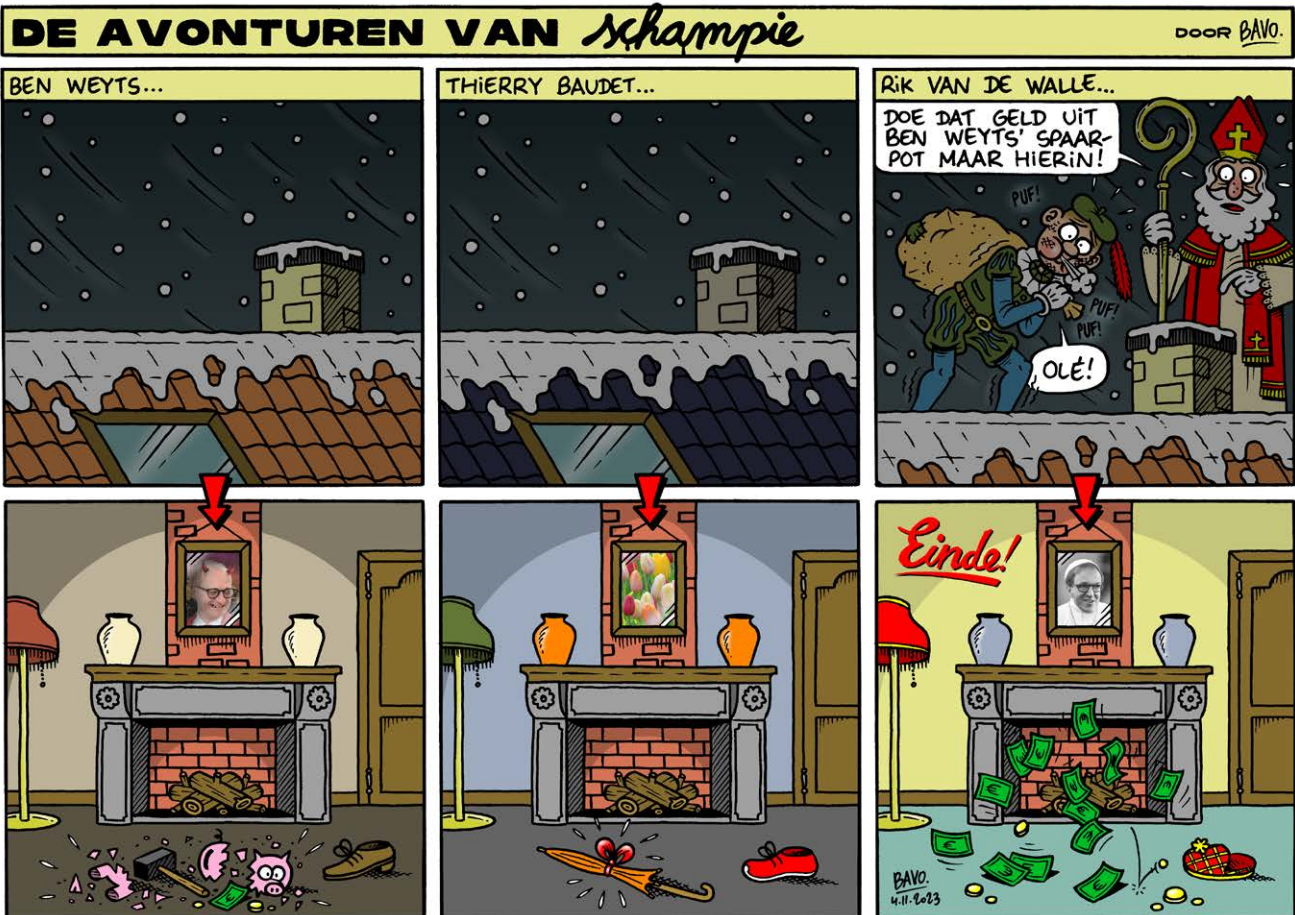
Peter Van Asbroeck." Door de kenners wordt dit boek omschreven als "even enigmatisch als het programma zelf", en "de Ulysses van de tv-boeken." Geïnteresseerden moeten zich haasten, want het grootste deel van de huidige druk is al gereserveerd door de Dienst Maaltijdvoorzieningen.

Kort hierna kwam de Nederlandse gastprofessor **Stine Sikje** op het toneel. Zij zette met plezier haar carrière als neurochirurg enkele maanden opzij om te focussen op haar echte passie: de Smurfen. Sinds haar bezoek aan het recent ontworpen Smurfengebied in Plopsaland kan ze maar niet genoeg krijgen van de strips, films, figuurtjes en blauw gekleurde ijsjes. Dit culmineerde in een eigen strip in samenwerking met de UGent: 'De Smurfen op de universiteit'. Zelf zegt ze dat het succes haar niet naar het hoofd is gestegen, maar meerdere studenten gingen bij de ombudsdienst klagen dat ze haar moesten aanspreken met 'professor doctor Smurfin' en grote witte mutsen moesten dragen tijdens operaties.

Ten slotte kan **Augustijn Baerdemakers III** niet ontbreken in het lijstje. De achterkleinzoon van de beroemde econoom **Augustinus**

Baerdemakers, beschreef de geschiedenis van zijn favoriete moment van de week, pistolets eten op zondag, in zijn populair wetenschappelijk werk 'Pisto-lait'. Zo ontdekte hij in Romeinse werken dat ze al bezig waren met het besmeren van cirkelvormige broden, en dat de Germanen die gewoonte overnamen en introduceerden in onze gebieden. Hij beschrijft ook het favoriete beleg van enkele bekende historische figuren: zo was **Ambiorix** vooral fan van een goede schel hesp, en zou koning **Boudewijn** na zijn kennismaking met de Spaanse **Fabiola** verzoet zijn geweest op een pistolet met chorizo.

De drie auteurs, die naar eigen zeggen liever onthouden willen worden voor hun baanbrekend onderzoek dan hun literaire parels, stelden hun boeken onlangs voor bij 'De Tafel van Gert' en op Boektopia. Wat de universiteit gaat doen met de winst is nog onduidelijk. Volgens een insider is een leerstoel SteakfeStijn niet uitgesloten: "Die man verdient ook eens een minuutje in de spotlight, nietwaar?" Op de vraag of een deel van het geld gebruikt zal worden voor de herwaardering van de Green Office kwam er spijtig genoeg geen antwoord.

fakebook

Brugspaghetti nu ook aan huis geleverd

♥ Like 💬 Comment ➦ Share

Vanaf deze week moet je je bed niet meer uit om de Brugspaghetti te verorberen, want Resto De Brug zal vanaf nu ook uw maaltijden bezorgen. De universiteit hoopt op die manier de grote tekorten in het budget op te vangen. Het hoofd van de afdeling Maaltijdvoorzieningen, **B. Vermicelli**, gelooft dat er genoeg vraag zal zijn naar de pasta om een mooie opbrengst te hebben.

Ook rector **Rik Van de Walle** is blij met het project. "Ik zie het als een win-win, het zijn extra inkomsten voor onze universiteit en meer mensen kunnen van de Brugspaghetti genieten. Ik zal zelf ook mijn steentje bijdragen en eens fietsen, dat is goed voor mijn Stravastatisiteken", deelde de rector ons mee. Over een

eventuele terugkeer van de vegetarische spaghetti wou hij zich niet verder uitspreken.

Het personeel van de studentenresto is minder happig op de nieuwe plannen. "Nu hebben we soms al een hoop kwade studenten aan de toog als er geen spaghetti meer is. Wat gaat dat geven als we ook nog eens bestellingen binnenkrijgen? Ik vrees voor een opstand als we nog eens zonder zitten", getuigde een anonieme medewerker.

NTGent

ELEKTRA UNBOUND

LUANDA CASELLA / NTGENT

18/01
– 27/01

9 NTGENT SCHOUWBURG

TICKETS & INFO
NTGENT.BE

De Standaard

gent:

TAX
SACCE

Flanders
Theater of the Day

TICKETS
GENT